

AUTHOR _____

NO. 1895

TITLE _____

שולחן ערוך אורח חיים

RR _____

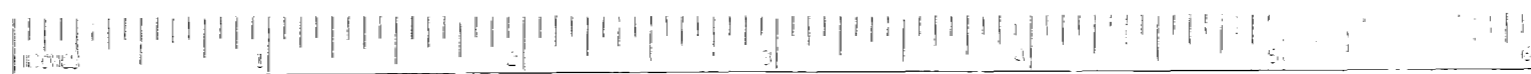
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

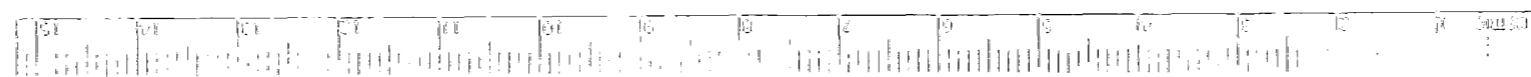
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. JTS 734 ; ACC. 29192 ; ST 28B

DATE MICROFILMED _____

02399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

University Microfilms, Inc.
A subsidiary of KODAK CORPORATION

והוא נגלה חלף כי כשהיה הק' שלחו כרוז בהשתלשלות והק' שהיה עש פשו
 נחמתי מאד ה' עשוי כמעט כחמה ומאותו זמן יתחיי גלגל שני וגלגל
 ראשון ואותו גלגל נקרא גלגל המזל המכריח יע' כי הויה אכזרית כל הגלגלים
 הק' תפעלם הדינא והזכות גלגל אין לו עוף ואין לו כח כעף שאם היה נפלא אורה
 לו נפלא זמין אצל יאמר כי אדם שבע כוכבי לכת וכוכבי הנכוכ' הזה עומדי בגלגל
 שומע והתפעל איך נשוי אפי שהוא נפרד מן הק' וכן יתחיי וזו שני מדגמי
 שני וכן יתחיי ה' יהי גלגל ער. מל ועל גלגל. והוא העשי נקרא שכל הפועל
 יע' כי הוא אצור יציר הנשמות לעפס ואת אזה לאו כראי הק' והוא אלו
 כולם יל' שג' לא נשג' מן הס' כא' פ' והק' שהוא פשוט אפי' אפי' יתחיי וזו גלגל
 שהם אורכבי יאעצום לא יתחיי פ' אורכבי ואת אחר שוא יתחיי פשוט כא' פס'
 אהיבן באו האורכבי יל' כשהוא אורכבי השני אשיג ענינו אז הוא אשיג עולה י'
 ויעלה י' נאניו שאר הויה אורכבי ותוספ' ידע' וכמו שאנו אורכבי וזמנינו
 כך הם אורכבי וזמנינו נקרא שכל י' כך יבא אורכבי על הרכבה ער שיהיה הרכבה
 גסה נאניו וחבאי ישר אורכי אע' מורכב ארס שהק' כראו שלחו בהשתלשלות
 וכן מלכות אכל אין הדבר כמו שאומרת שהק' כראו ולאך ואותו מל' א' יזכ' אז
 לא היתב הכריאה על יד' אליו על יד' מלאך אלו כ' הוא שומרים אע' ארס
 שכעשה דברים נכבד העולם שכן אומר רבו בעשרה מאות נכרו ואפי' ויואר
 הפ' כראשי וכמו שאנו אורכי כספר יצירה כלב נתיבות כראו הק' שלחו ודרשו
 כ' אורכות י' ספירו ולאו כראשי אורכבי שברא אפי' אז חמה ויחס הסרון כחקו
 של הק' שליו היתה הכריאה על ידו שהמלאך כור כחמה אלו כ' היה שהזמיר הק'
 ה' ספירו ולאו שהזמיר חמם אלו הכל עיקר אחר ויונקים משורש אחד וזמיר
 אחר והוא הם והם הוא אפי' וזה האפיות שגאל כל אחד ומחברו ואת מחבר
 שדכוך י' והוא הם והם חמם פ' אורכבי לעולם יז' אפי' פשוטי הם ככה פ' הם
 אכל כחמין שאתה אור אחד שנים שלשה מורכבי כל דבר שיבו הכו כחמין י'
 לו גבלו חמין ער כיון וזהם כמו המורכבי וזהו הק' סעיף ככריא החיותותו
 וזמנה הדין י' זמנה באינכשעת הדין וכרית יחיד כוחות וזמנה הדין
 וזמנה האופן שהם איברי יחיד בארס אחר להק' שהוא אחר ואת אחר
 שיהל אחר וזה לא בארס אחר וכראשי כשע' זמנים יל' שהק' כראו שלחו
 שזמנה כה של דין ושזמנה כה של רחמים כמו שאנו כספר יצירה חושבנך
 חושב וברי יחיד כוחות האופן וזמנה האפיער שאל איברי הק' י' ארס קוין
 חוק חשני אלו לא יזון כי הוא צבר אחר פעולתו שאנו כוחין בגלגל חודין
 תדיר וכחמה ישלך לו שיש אדון להם שזמנה לו כי הוא נשמר מן זכ' ועל
 זה נומר כחוספ' אור אפי' תחקור וזה שפורשית התבונ' כאין סוף או תחקור
 וזה שהורשית כן הספ' תחקר וכל כלו כן ואין לו אפי' כחחותי ועל זה
 יזמנה רבו שהק' סוקריות כל העולם כחוספ' אחר וזן את כל העולם כיון
 וזמנה דאני ער כע' כפי' ומתוך הספ' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אז הוא אשיג ר' העולם כלו חמם שיהל כלו כן אפי' ידע דעת הכל ועוד

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

החסד טוב אחר החסד והיא התורה ולכן נקראו יומין יום לא אע וזו ענין
הוא ארע שני חסדי הנה ארע ויל שחכמה אטוב יום חרע ונחלק אכא עני
אורה אורה אסל אלא שומרה אמת לאורה על שם שני כי נר ויעה וג וחסד
נמשך אחר התורה כמו שחכמה לעל וזה ודמה אמת ואיס שהוא לכן ויסוד
דק וליה אכן לפי שהתשו נמו ולכן שני כשנל גליניע ק ועתה יד לתפשה
נמשך אחר תור שהיא אורה שני ותורה אור ושכחתי לעל איתל חסד דק
החזיק אכרהס איכע כאותה ורה שני תמן אמת ליעקב חסד לאכרהס לאור
השפיע לו מאותו ורה ומדת הרין היא אורוע שואלו ויעקב החזיק בה סבך
השפיע לו מאותו ורה וזה שואו יעקב ופחד יעקב היה לי ויש דויטי ושבח
ויש דויטי אפסו יש דויטי ושבח לפי שאין היה כל כך טוב כאכרהס לא השפיע
זוהו ומרה טובה כמו לאכרהס והרויטי אפסו לפי שאין היה כל כך טוב כאכרהס
וכה כונה ענין ארתי לפי שהעבירות נמשאו אמש ולא ארומתי ומייזכר
לספר כאלו הדברי איך יש דין אחר גדול וחכמה כי ענינו חסד וכל שהוא
קרוב לדין יותר הוא דין קשה ומאותו שהוא יחוק מאע ויון כל ישיכיות אפסו
כי כל הקרוב לחסד שהוא האומיעי הוא חסד גדול יותר מאותו שהוא יחוק מאע
וחסד היוו ומזיעע בין דין וכן יחזים ואזל ואיך יספי לדין ולחוד כי היכן
שיש דין איך יתכן שמתחבר חסד לדין אלא כך הוא כשעשין דין כחתי יוד הוא
מושפע וחסד לכך הוא ומזיעע ביניהם דור יח נקב מרת יחתי שהוא יח
ולכן וארוב נקב מרת הדין כדיוו לעל ון היא חזות יעקב אכע וחלי ארומס
שיש דמות יעקב למעלה אלא מאחר שהוא מושפע מאותו ורה הוא אומיר
שרומותו חקוקה כו ומותו ורה תפארת שהוא מושפע מאותו הוא כמעט אין סו
ולכן נמו שדמותו חקוק ככסא והוא כח גלג חוה כלו פעמיות של אותו גלג
אכל החוה שאע דואים היא הפסול מן הפעמיות וקראו אותו הכח עין החיים
ועלם הכח על שם שעלם הבין כאומתי אור נכחו והמרה הזות היא אשר יוזכר
זאת שתי לגודי אין סו שהוא אשון ו זהו שאומ יי דכחוע יכד ועל זרות שהן
מיוחמת לאכות ג כרבתו תמן אמת ליעקב וחסד לאכרהס וגבי יעקב כתיב
וסחד יעקב היה לי וכלי השליך חשמים ארין תפאור ישי וזאתו כו הן הן החיכב
ך הם נעתי העולם ואלו נעתי נעתי ולשון אחר לשון נעתי ולפי שנתן לו חיד
יונין וכה לקבל התורה ואזל והלא אכרהס ויעקב היו כחוכן מושפע ומרת
יחין ולמה לאו וכו ויל התורה היא דין וערכה התורה אינת ויחין שני וזוהי
אשרת אלו לכן הירחיק מן היחתי אכל היותו שהיה יכול ישוד כחיותו יותר
וחכמה כבר אחרט שהחסד נראה לחים כאשר יש חיים דך יותר וחכמה כן
חסד גמור וחסד ומזיעע קוד ודוד היה נשפע מאותו ורה והוא שוק שחלו
לאו שיש שחלו או יחין אע אלא כשכל מדת דין קראו אותו שיחלו
שחיישר לאדם עב ואזל וכי זה יע ויל מאחר שהוא מוכרח לכן לפיכך זה
איע טוב זהו ומרת דין הכאה מן היענין מיעד הדיע הנקרא יענין שטאו
את היענין ארתיק ומשיכס אעפ שטונתי לשמים ולאן שיוהין חטין אלא לכן

כולם וכולם נתחדש כלום כשחדש הק' עליו חידושה אצלו אינו רעתיש אך
אצלו לא נתחדש דבר ואין כולו שישי חפץ ולא שישי ריען ואתל שיהיה
בו שישי אוד היית מיהס או חסרון שישי לי אישאל למה לא מצאה מקדס וכיאהאז
וכל מי שישי או לכתת ואיני כונה או יש או מועבן או הוא מחסר חומר וכל זה אין בו
לכך ישאל לו שבו לא נתחדש וקור' או הפאוס שכו' לא נתחדש מה שאין המחדש
יכולה להשיג ויש און הפאוסו שקו או שכל הפועל ועיוות הוא כידם לפי שנשאל הפוע
הוא קרוב אצלו ואות שבו לא נתחדש הוא אין סוף גמור והכל ארע עליה כחשבו
של הקנה והמציא אפיס אחלט ולפי שאין ברע להשיג בו חידושה אבל גמ ארס
הנידך וכח המחדש אצלו נאז ירד לסיף רעתי כוונת כל אדם הנידך מהכירינדך
יחור אצלו עכ' נקראו מחשבה ספי ראשונה לפי שכל הענין לעשות אותה נאחש
ולפי שהיית ראשונה נקראת עליוש ספי והוכחו ספי כלום כתוב וכן אותה פסיל
הנקראת חכמה יצאו לכ' נתיבות וכמה הוציאו מן הספי כבינה ובאיה ענין כח
הבינה ע' המחדש שארס חושב אמתיה ואחר זכין כעורך נמצא שאולו ג'
ספירו ומחדש חכמה וכינה אחד הם היוך הרוצה לעשות ענין כמה הוא מתקל
כמחדש וכמה הוא מחשב כחכמה שהוא יראה כספר ולקח טיורי החכמה
בלבו וכונה הוא אותם כשהוא זכין נמצא שאולו הק' אחד הוא כל הפעולות כלום
אותו גלגל שאין לו ג' הויניא הקב' לפעל נתיבות החכמה כלום הויניא הק' אמת
ספיר כינה לפעול כח נתיבות החכמה כוונתו שאוהרע לעל שהויניא ע' אותה ספיר
רשויות הדקות שבה כלום יעורי החכמה נמצא ששלושת דבר אחד שהם וספיר
כשתעשה אלו השלושה אחר זה ישארו כי אסו כל א' אותם כונה עלונו ומקריב
לאן שהחייבן כי מי שבוה כעין ומקריבן זולא עשיאו כדאוי או שאו יקר כעין
אבל אינו הכוונת לא יתכן זה שאין בו שישי חפץ כיון שראה שלא יתקיים העולם
זולת ג' אבות והאבות מושפעים מן הספי כדמק' לקד' כח' וכלו מן שלא היו אלו
בעולם נראה כאלו הייתה חייב וזויר קדוון זהו היות והחכמה הפעולה ע' שאו
יענה לפעל נקראוה אהיס על שם והחכמה תחיה בעליה והכח הק' רוח חכמה
שהיא התורה ורוח אהיס חיים וזהו רוח קול ורבו שנוכר כספי יעיר ומתלה
נהדו רוח ובהושכתו נקרא קול ומאזיעתו נקרא רבו וכנה דבר אנכאים וחסר
מים ורוח ולק' קראו מים לפי שהמים הוא לכן ויסוד דק והתשובה והעשי טובי
נרדו ללכן שג' אהיס היו וג' כשג' אהיס וחסר טטה לאחר התורה שהו לכתה אחת
חכמה והכח הק' חולק על זה שאו ששלושתן ומחש' חכמה וכינה ספיס אחר וזו
שכל אחד מהן ומחכמה זונו על הכינ' שהיא נאיעלת מים ורוח כלום מן התור'
כאן שאו לעל שהחכמה שהיא התורה מיהס אהיס חיי' הפעול' נמצא מאחר
שהחכמה ורוח והכינ' מים ומאותו רוח שנחלקו ג' וזוהן ג' ספי ומחדש חכ' וכינ'
כנשמה אשורספי לפי שהם שליות ורוחניות וקדוונות וקדו אומה אשורספי
אספי שהם זוקק' מוטבע' מוחשי' ומאחר שזורה זומה ג' ולנשמה אין הג' ק'
יכול לפעל אלא ע' הנשמה והנשמה אינה יכולה לפעל כא' על ידי הג' וחסר
הוא רוע וזין לאו שישי וזין או שאולו למעלה אלא לפי שהזו וזיון לעוב כי

ל

וכשתנעין סופן כתחלתן והיאך למעלה וכן היסוד עלים הוא הוד איך שבתחיל
יסוד עם הוד יזו יש לו כח של הוד ושל יסוד וכן כולם זכח כשתנעין סופן כתחיל
כמו ספי איך כח הראשו כח כשלים וזה הקי וכן כולם נעתינן שאין כולם
אלו כח יחד ואעפ שהיו יחד וכולם ודבר זה רזוני שאין להיות כפיט אלא
זה שכלל ככתחלקם חלקים כראוי וכתוב לאש מקפידו ויתך ותשחר
ולכן והכשל והעל. ומה אמת להם גבול ושיעור וגשמות שאותה אנו
שיש אורך ורחב וכיעני שיש להם כח לפעל כהשואה וכחיסרון כמו שפירש
לעיל וכדי להעיר שאין קוין מויעל כוון שיש לו כח כגבול כאותיענו הספי הויע
גבול שחוגגלים נכרים כהגבול עי שהם ומספיקי לעולם חד ויניך שיהיה
זה חכמו יש גבול לכל העתפשי כהייהוד הלב עי המען שאנו מויען אונק הם
מוגבלים כמו שפי לעיל המעפשי לחטה כדעת העולם לחינן כדבור שאנו
אחד שנים שאמר והיכ שאמר אחד שני יל לומר יש גבול עכ כזה בעיני הם
מוגבלים אבל ככתיעת ודאי אינן מוגבלים ולהראות כמעשה שכל הכיו כגבול
יש לו כח שלט ויניך שיהיה העליו כמו העולהו אפי הרוח כמו שתמאר
שהרוח מולא נד ונעשה מעט ודרתו עשר שאין להם סוף לפי שנאעלו וחס
קדם יצאת אל הפועל כגון ומחשבה הפעמי קודם יצאה אל הפועל ויש
מחס כמוקדש כמוטע כמוחש ומחשפי חוש היאות החיך האונן הריח וחילוף
שיהיו מורקשים מוטעים מוחשי אלא עי שהם ומספי לעולם שהיו כמו כמות
כמות אנו כך ולפי שכתוב בזה כשתנעין סופן כתחלתן כהחנינו הספי העל
תמינן כ ספי הראשונ ומי תמינן שומעו העולם כאותיעל הספי האחתנה
ומספיקי אל הזחרות כוון לאין סוף שהיא אחר וזין חדש ומתחדש כזה
האינלות אלא כשנתחלקו להיות נתלה אינלותם ולכן אין לה שהיה שיטי ד
הרעת אינלו כי החילוק והו גלוי אינלו אעפ שהם רבים אין חוץ ומע
תמורה עי והו הפך בדבר ההוא כגון עשר הפכו שני חיים אפכו חות וכן כל
דבר שאם לא היה כהם שיעי כוון שאם לא היה כספי שיטי כגון דבר ומתורה
אז לא היה כהם כח לפעל בדבר המשתנה כגון העולם הוד המשתנה אל דבר
ואפכו ואעפ שהם רבים כוון אעפ שהרבה חפינים יש כאדם ואז אורך חול
להיות הספי לכל המושכו שהן כאדם ויל אעפ שהחפינים הם רכי אין עיקר
כל החפינים אלא חפן אחד בדבר ומתורה כגון זה החפין ביחור אינו חפין כוונל
וכן חיי הנפ והשכל והחן והחסד והרחמי אעפ שהם יש מאין והיאך חן נחס
ורחמי ידועים הם כאדם כשכל וכיריעה אבל איש כמי שחוש אנו כדאיה ואעפ
ישות גמורה כך אלו הספי ישותם ומחמתם גמורה כהק וכיריעה אך כהתלכש
הענים כדחיון כוון כשתיעה ליתן לספי שם שיהיה ניכר כהם לפי הדחיון או יש
לדמות כח הראשונ והו ומחשכ הפכולי ערם שיינאה לפעל הכח השיע בינאל
אור כוול כל גיין כי כל הנעשה יניך שיכין כה לקר הוא ללו כל גיין והשלישי
שהוא חכמה אל אור הידוק שהוא עטה יותר לכן שהוא טוב ומשחור שהוודין
היכי חסד אל אור האין כי טוב וכל וכל ואור הה שהוודין אל האודם שהוודין

יכר היה נזכר כחטיו כדי לרחוק ענינו וכפר על ישר **ה ספי ט זיע אש**
סוחות הנשמות והוא שם הפעל והוא נקרא יוס הש **ביעי שהספירו**
שהם גפעות פעול כל אחד יורו והשטי כנגד שטת ימי מעשה וזה חזונו
שכני כי הוא מחברי עם העשירי שהוא נגד החילה כמו שכתב לעיל **ה יסוד**
שהחיצוני היא כשתענין סוסן כחלתן והיאך אינו חסד דין נזיעו שה **חסר**
כלול כדן ואחר הדין יחזים נזיעו שדן כלול יחזי וכן כולן וכן כלולים כחך
והעשירי הוא המחברי כולם נזיעו שכולם כלולים יחד כאשר הזכרתי

השובה סוף הספי כלול כלל הספי וזאת לעולם אינו לך שהק ברא עולמו בלי
ספי ואעפ יש לו כח קבול ואותו כח הוא העולם הזה שהוא חובל אכ
חסרת הכח שהוא מוצע לפי זיה עולם הזה הוא עולם חסר ואין נכון לו אינו ל
השום שהחיצוני דבר חסר לפי שיעריך שיהיה העולה דומה לעולמו יש לו כח הכח
לו שיש לו כח קבול ואילו הספי שהם מוגבלים על החיצין כמו שפי לעיל ואותו
גבול הוא מאוס וכחזע השפע לאו שיומנע כי או אין להם מעורר אכן כשהוא
משפיע לעולם שהוא עולם חסר אלו שישכחם כח חסר ולכך ישראלם אפעל כהסוף

שחזיצוין דבר חדש בעולם וכחסיון מה שהוא כח בעולם החסר וזאת לעולם
אינו לך שהק ברא עולמו בלי ספירו ומה תקטבלי שלא יתחיי משלם דבר חסר
על זה יורו שלא ייער ולא כרא ולא עשה שום מעשה אלא היאך כיון רק ככונה
והיה כד תשוב ככונה חזרה על חיסיון החסיון כי למה כיון כשכיל שלא
היה יכול לעשות בלא כונה שום היה יכול לעשות בלא כונה לא היה חסיון וזה
לא נכון לו אינו זאת לעולם בלי ספי ולאו שכיון כי הכונה חזרה על חיסיון
החסיון אלא היאך שאמר והיה העולם עני דבור בעלמא בלא שום כונה כל דבר
הכא כחזרה אין לו סדר כגון תלועים הכטן ותולעים הכשר מיד כשייצו ימות
משנתעם זה חזרה לכן הויערכו לו שגב הספירו משתע זה חזרה ויש כהנחם
ונסל וזיעע כח עריך וזע שיש כספי חוב ושפל וכיעע כדנפק לקי כח לפי
שיעריך להיות העולמו כמו העולה לו אעפ שבן רבים כולם מעיד יחד וז

כ דבר הכא כגבול עיר כעניס כלול שהוא ענין שחזילא וקוזו אעפ שאיט
רק כהקשה והשכל ניתן שהוא הוא הנקרא עינים וכל הכא כגבול יעריך שיהי
לו מקום מאחר שהוא בא קבול אכ שאין עינים בלי מקום אלא חכה העינים שאין
תכל להכאות אורם מקום אלא עי העינים בקוי גבולו אכ כל דבר הנקרא
כעניס יש לו אורך ורחב ועובי ובהתפיש בכל יד מן אלו השאלה חוב ושפל
וכיעע הכי הוא טי ואת כמו ב שהשאלה עוליים לט כך יעלה הרמעי שהוא נ
עינים ומקום וג זיהו יכ אך רייעו לדין חסי אומתן ומה לפי שכבר דנע העינים
לט ואיך נרון אותם יותר רק שאע עושים בעינים וכחזרה אחר כי כונה שחזר
לכניע ולאו נשאר מאמר פנע היאך שאע אומתן שאת ישר היאך וזא שחזר
מאמר פנע שאע אומתן שהם כי היאך יסוד רבים הק שהוא אחר הוא יסוד
הספי טהן רכי ואין כח מתחפש ככן כספי אלא וזאת הק כשתחזנה ומשחחב
וכי לך וחסר אינו ככלל הספי וכל אחר מהם יותר מחכיות שאועלה היאע

האיעלות ומען ומן האחשבה תניח חכמה וזאת החכמה קראה בספר יעיר ספר
 כגון שבספר כתוב רבי חז חכמה ורדוקיה כן מן הספר הזה הנקראות חכמה
 יצאו לך נתיבות שהם עיקר הכל והפילוסין קראו אותה גלגל הודיק פי העליון
 לן פעמית קספירה השלישי כינה קראה בספר יעיר ספר והוא כגון ספר
 שהוא מכאן ומיניו לאור תעלומות הספר כן הספיר הזאת הנקראות כינה
 היעירה (פעל) נתיבות החכמה ובספיר הזאת היה מכיט בחמאה והיה רואה כל
 חקיקת וישוואות הדקות שבה ובעה והישוואות כעין שהם ספירות ועל זה אומר
 רבו היה במחשב כונה עולמות ואחריו כן וכל שראה שלא יתקיים העולם וזאת גאון
 והם גספירו הסד דין ורחמים נתינו כי השאט הראשונת כמר עליון ואמר קדוש
 וכינה וחכמה רוח אביס והשא רוח אמת והחסד מים ורוח והרב הגדול חוק
 על זה ואמר על הכינה שהיא מים ורוח והחכמה והכיט הם ספירו שכליות ורחמים
 ונקראות רוח גטאה ונפש ועילה העליות הוא נשואה לשמות כלו לאותם ספירות
 וכתר עליון וחכמה וכינה כנשואה להם כי על כל פנים ינרך הנשואה לפעול עליה
 הכלי אשר הוא הגוף והחסד הוא הרוח הימין ונחך למה גיט אונה וכשאג
 דוד לך יי הגולה על דעות הספיר אור כי החסד קרוי גולה וזו הודרה החדיק בה
 אברהם אביט עב והוא כמו שגא או מים או ימור ועליה אור הכח (כושיה כמלג
 היור ושע רישיה בעמר נקי וכמו שהחירק גדול מן הרוח והרוח גדול מן
 היד והיד גדול מן האצבע והאצבע גדול אחד מהכיון וכמו שהחירק דכוכ
 יניט הגוף יותר מן הרוח כך תמינו כמה מים חסדים זה גדול מזה והמבין יבין
 ק מערה רוח ותפאור לכן הייתה נטע ליני ימין ויגרת הדיון היא רוח השואל
 וקראה דוד גמרה ובספיר הזאת ינחך החויק בה ועל זאת הספיר אור יעקב
 ופחד ינחך היה לי והיא נקראת מידת הדיון קשה ובה כמה גנים אדומי מאד
 כתולעת שט ובאלוהר כי חלקי הדיון זה גדול מזה ומי יוכל לספר כי עצמו חספ
 והחירק אינו דין קשה בעבור שהוא קחם ורחמים כי החמים הות כאומעם וכל
 החיך מן האומעם שהוא החודי הוא דין קשה ומכיון ועל כן אור הפסל דוד
 ית ואחר כנגד מרת הדיון דגל ומרבה כנגד מרת חסד שהוא מענין דגל כבנות
 כחסד קספיר הטטי היא הכחוי עליה אור דוד והתפאיר והיא חזות יעקב
 אביט והיא נקראת איספקאירי הואינה והיא כח גלגל החמה כלו פעמיות
 וקראו אותה חסל עין החיים ועולם הכא והמידה הזאת היא אשר אוכיר את
 שמי וקראה בעלי הקבלה מידת יוס כי אור היום בא ומח חמה שהוא נשפע
 ומנה ועל ג מידות שהם מיוחדות לאבות אמת רב האכות הן הן המרכבה
 כי נפשות האבות נאיעלות מן הודות וכאלו נפשות של האבות והלחות רביוהר
 הם והם מרכבה וכינה אשר אוכיר את שמי והמבין יבין הספיר השכיע
 היא נח שהוא שוק ימין של רחמים כי החודי כאומעם כאשר כארע והוא
 ענג מן החסד שג נשואות בימין נח וכבר כארע כי חסד הוא ימין האומעם
 שהוא הכחמים ולמה מן החסד נח והם נחמי העולם ואותה האומעם נחמה
 לחמה ועל כה לקבל החמה שג מידת אשרתו וכו כיוני שהטעם הוא

והעונות נמשאו לאדם סג אם יהיו חטאיכם בשנים כח הו הוא תמים כח ז'
 שבו רחמי הלוך הנטה אל הלוך יותר רב לפי רחמי ועוב זמורם לפי שהאקרה
 אדון וכח זהו הו ואף הוא רחוק מן החסד ה' עירק יסוד עולם כלול מכל צין
 לפי שהוא מתחבר עם העשרה ואף שכל הפיעל ולכן כלול וממלא לפי שהוא מספיק
 ומכח כולם לעולם עד כאן עולם השכל לפי שאולו השלשה אינם ויענים בשום
 משמוש ובמראה קורא אותה עולם השכל והול' פי אלוהים וכוונות שהספ'
 על דרך זה פי מכוונת שו' הספ' כגוף כך הו'ו כמו שומרי והולך ג' נפשות ישכור
 נפש השכלית נפש התענית נפש העוונות ועירק כגדס פי זהו שנינו כמו שאומרת
 והוא המתיר ומקבל ומכח כולם ומשפיע לעולם אם יש דבר ומקבל ומתקבל
 כלול אם יש דבר המקבל לעולם ומתקבל ומדבר וזכור קצון זה שהעיר ומשפיע לעולם
 ומקבל מן הספ' תשוכה אין אצילות העצילים כא' העיר באחדות שהם הו'ו והוא
 הם והכל אחד ועכשיו אם לא יתאחדו ומקבל ומתקבל אויך ידע והם כח האחרות
 כח היתור כגוי אלו הספ' שיש רשות להרהר בהם שאין להרהר בנסתר וזהו אין
 סוף. סג כחוסליו ומוך אל תתקור וג' וככאן יש שיאה שאין עליה תשוב
 ו' יכרח להאמין באין סוף כלול אחי שלא יכלו ההרהור לו זה הוא וכש בדבר
 מאתך שאיך תכל להשיג בהרהור כש שלא תוכל להיעין בדבור והכח הנא
 למוח שאין חוץ ממנו כראשי כראי אהים אשר כראי אהים לעשות אמוז דרך הו'ו
 שבו כראי הכל אבל היאך תכל ללך בהרהור או בדבור זה הוא והעיר האעיר
 שאין חוץ ממנו הוא זהות השם כלול שם של אורכע אחרות שאין בו הויה שתכל
 לדמות לשם אבל הכתוב האעיר על זה שיש להאמין באין סוף אמונה אומן כלול
 לשון אומן כלול זה שהוא אומן לו שורש האמונה פי זה שאין סוף כלול כסיפור
 כריכוז כלול שאיך דכר ולספ' באין סוף כלול ואף אם ילמד ויכלול דבר ו'

יתכרך שם הכור שהוא חי וקיים לעד והוא כחמיו יאיר עט כתרתי יחסכו
 משנות ראשית כל דבר שהוא ראשון אל והוא נעלם מכל והו'ו נק'
 עלת הפלות והיו לומר עלת לא אין ולא יש כיהוא נסתר מן האל אהים קו ממנו
 ועליו טוחר כחוסליו ומוך אל תתקור וידעע כי הכל כלול בו וכו' לא מתחדש אך
 אינני מתחדש והוא יתכרך אין בו שיעי חסן ושיעי יען וקורין לו הפלוסופין
 זה שאין המחסכה יכולה להשיג ויש מהן קורין לו שכל הפועל כי הכל ממנו
 וז' זה עלה כחחסכה להזינא ולהאינא ספיח תלויות על כלימה ופי כלימה
 כלימה זהו עלת העלות שהוא אפיסה וחולטת שליו זכר העת והשיג
 בו האמונה וי' כלימה בלוי סיד ומלשו עריו לבלי' על כן אחת רבות לשו' עלה
 כוח שבתו שאין מה שכותנו כחחסכותנו ולכן כחחסכותנו עלה כי האדם עירך
 לבח והשכה עכ' אור גבי אדם יכר לסוף רעמו' אבל גבי עלת העלות יתהחש
 נדיכה לקבל ומכח עכ' אחזו לשון עלה ולשו' עלה כחחס' להשמייע האזן והשימול
 לשמוע וכאותה שעה שרינה לחסך העלה המחס' עכ' נקרא המחס' ספי' ראשון
 שהוא כח' עליון ולמה נקרא כח' עליון לפי שהחחס' כח' עליון לכל הספ' כורת

א' קד' יין

ותחלה אכל הכא בגבול וכל הכא בגבול נגד כעצם ובמקום שאין עינים כל מקום
ואין מקום אלא מאומצת העינים ואין לפחות מן העינים כח שלש ובהתפרטת
שלש באורך וכן כרוחב וכן כעצם הכ ט ולפי שאין העינים מתקיים בלא מקום ואין
מקום אלא זכח העינים אין המספר שלם כעצם ובמקום כמחזק ועצור לך טו
עשר ולא תשע ולפי שאין אנו יריבין אלא להשלים המספר כעשר שהוא קצר
כעצם ובמקום באור עשר ואין כי כמו שהשאלש עולם לט כן הירטעית שהוא
מקום לך עולם איב אך דייע כעשר לדיו שהמקום זכח העינים והעשר איש אלא
כח אחד כי זיון לפחות מן האחד כח השלש העולה לט ואינו מתקיים בהקדש כי אם
שהוא רביע אלא השלש שחוצה כח העשר **ה** וסיף השואל לשאל איך תאמר
שהם נאיצות זנו אומר שהם נבראים **כ** שאר הנבראים **ל** שוכה כבר
הודעתך שאין סוף שום וכלי חסרון והפעל המתחיל להאיצא **ה** ומענתה
ראוי להיות שום ולכן היה מן האניצות ראוי להיות תחלה אכן הנריצוה כי כד
האניצות היו עיקר לכריאת הנבראים שאם לא היה כח שטעלין היוע ואינו חסר
היאך זנו חכמים שמע השואלות הבא ואין סוף והיאך כח הספי הנאיצא ואין
סוף שלם לך ולוהשפיע כל העיריבין וכלי שיתחסר בו כי כל כריה שטעלין ומע
תחסר ותתועט **ך** על זה הוסיף השואל לשאל היאך עכל לזו כי הוא אחר והאם
עשרה שומתאחר **ב** כי בזה נשחזר אומית לבית ולא שחזר ואומר פיע
ל שוכה כי הודעתך כי הזכר יסוד רבים ואין כח זמחדש בהם אלא ומע
והוא אחר והם וכל אחר והם יתועל חפיו שלמעלה היוע וכח זה בזה
אכן כח הראשון כח שום וכח כולם אין כחם אלא הראשון ואעפכ שהואיות
וכלם שאין כפרע אלא זה שכלל והחשל בה האש והשלחבת והקונס שהם
עיקר אחר אעפ שהם ומתעס בהתחלקם חלקיהם **ה** וסיף השואל לשאל
זחרי אשר כיררת כי יש ספי עשרה והם נאיצות ולא נבראות והאם
כח אחד ועתה השיבני למה אותן להם גבול ושיעור וצמות **ל** שוכה כבר
הודעתך כי אין סוף שואות וכלי גבול והגבול הנאיצא ומע **ו** והגבול כל
מיעי הם הספירו שישראלם כחלפעל כהשואה ובחסרון ואילו לאהומצא להם
גבול לא היינו אנחנו חכמים שהיה לו להאיצא הגבול וכרי להעיר שאין חוץ
ומע הומצא גבול שהאונגלים נכרים בהגבול ואעפ שאין גבול ומעל כח
ורוה הדירהור והם ואין סוף טהוא ומתעיתעלה ואלכל בגבול ואכן יט גבול
לכל הנמשש כהירהור הלב וכרוה המחשבה המתפשט למטה להאיצא ככור
ולהיאות כמעשה וכל הכא בגבול יש להם שיעור ויש להם גשמות כי כל מהיש
בהירהור דרו **ה** ואפי הרוח לפיכך הספי שהם כלל אכל ומגבל הם שורש
הגבול ושאר הגבול הוא וכלי גבול נאיצא ולכן באור ודרת עשר שוין להספ
ה וסיף השואל לשאל ועתה יש להשיב הספי האלה איאמי היו זוס תשיב
עתה ומקוב לכריאת עולם איב יש להקשות ודרוע כיון אינילותם עתה
ואל כיונם מאו וכי יש חסרון הדעת אינל השלם ואם תשיבט שהם קדמות
כהקדמות איב היו כהומצא ואם היו כהשוואה וזה הפיט כי עתה **ל** שוכה

ליתין למטה מן החסד ונכח אינו חסד גבול ומפני התרחק מוחל כאשר בארנו
 וכן אתה רואה וקראית הנשים אינו שיה ישוך באריות יותו ומחביון ׀ הספי
 השומיני היא נקראת הוד והוא שוק שואל היונינו מן הדין והוא נקרא ׀ תישאר
 שומיני לאדם עכ להתהלך באישימים ואין דין כל כך דשה כי הענק אינו דרוג לעקר
 הדין וכל התרחקו ומחביון יקל כאשר בארנו וזה הנורה נענה לאהרון הכהן ועכ
 היה אהרון ומפני עוונת אישור הנעשה ומעני עפון כי מידת הדין ומטואלו שהוא
 יעפון ויניח הרע כאן ומעני עפון כמו שני ומעפון תפסח הדעה ועכ שחיות הקרבנות
 וקבול דמן כעפון כיו ומעני הכעפ הכוה מן העפון ומכפר על הנעשה ומגבול העפון
 ועכ היה נוכח אהרון כמעשה העל והחביון יבין אונעם שכוונתו לשמים ׀ הספיה
 התשיעי יעיק יסוד עולם ומשם פריחות הנשואות והוא נקרא יוס טבע היאך
 חסד יוחת דין שותים יחומים ׀ נכח ד הוד ה והמחשבה והחכמה והבינה שהם
 נשואה של פתח חשוכן אמת הרי ו והיסוד ו והוא כנגד הכרית כי הוא המחביון והוא
 יסוד המילה והוא נכח עפ העשירית ומידת הע קראוה כעל הקבלה ויהי הליה
 כי כל ומשמנו הליה ומקבלים שפע היונה ה ׀ הספיכ העשירי היא נקרא
 שכינה היא העטרה והיא מקבלת מן היסוד שהזכרנו והיא נזכרת בשונ והיא
 העולם כי הענות העולם הזה על פיה בשפע הבא אליה מן הז שריא הוד הששית
 ומשואעלה היונה כי כל זרה וזרה ומקבלת משואעלה היונה והיא נקראת
 ולאך האהים ואז הרכ כי על כן נקרא האהים ואזע רבוק אלא אפי ולאך שנקר
 ונקרא ולאך על כי הנבגת העולם הזה על ידה כאשר בארנו
 ה ייזינו נפואות בתורתו איוו סוה

התחיל

השואל אשאל באיורה הכרח תכריח אותי שיש שם ספירא כי רל שאי
 שם רק איוו סוף בלבד תשוב סוף הספירה אין סוף עולה העיולות
 הוא שוליות בלי חסרון ואז שיש לו כח כל גבול ואין לו כח בגבול יתה וחסר
 שליותו וזאת שהגבול שנומיניו תחילה היה העולם הזה שהיה והשוליות חסרת
 הכח שהוא מוחל ופי שאין לחסר שוליותו יש לו כח כהמרח שיש כח בגבול וכלי
 גבול והגבול המיניו מוחל תחילה הם הספירא שהם כח השלם וכח החסר וכשהם
 ומקבלים משפע הבא והשוליותו הם כח שלם וכמונע השפע והם יש כחם כח
 חסר ולכן יש להם כח לפעול בהשואה וכחסרון וההשוליות והחסרון הם דברים
 המכריחים כין דבר לדבר והמוכח עניו ועושר וזאת כי הוא בלבד כיון ככריאת עולמו
 בלא זנהיג ומכלי הספי יש להשיב על זה כי הכוונה מורה על חסרון המטין וזאת שלא
 כיון ככריאותו אכ הכריאה כמקרה וכל דבר הבא כמקרה אין לו סדר ואנו חזין
 כל הגבולין יש להם סדר ועל הסדר הן מתקייחין ועל הסדר הן מתבטלין ועל
 הסדר הן מתחדשין והסדר שהן מתקייחין ומתבטלין הוא הנקרא ספי שהם כח
 אל מיני הנקרא כקר חסר ולפי שומיניאות הנראין ומיניאות הספירא משתני
 וה מזה ויש כהן רוס ושפל וכיעע ואנעם שטוס מעיקר יתחד והכל ואיון סוף שאי
 חוץ מוחל ׀ וסיף השואל אשאל הנה הכחתי שיש ספי אבל כזה תכריח
 שיש עשרה שהוא כח יחיד ׀ תשוב ככר בזרעמך שהספי הם ראשו

מחברת עירינג

ארומם ושומם וסדרם והורעם שהיציף וקבל ומכחכולם ועתה הוריעם אם
 יש רכב וקבל ומתקבל ת שוכה כי אין אינולת הטוילנים כא להעיר כחחרות
 באין סוף ואם לא יהיה המתקבל ומתאחר כחוקבל והמתקבל במתקבל או
 לא יתאחר כח אחר אך כמתאחר יודע מהם כח האחרות כי פירמה כח
 היחוד כגלוי שאין להיחד כנסת ולכך כל רכי וקבל ומתקבל קוסיף השואל
 לשאל אחרי שהורעתי מכת השכל כי הדמים האלה נכרים נכנים וכחיים
 היש לך ראיה מן הכתבאו מדברי סופרים תשוכה הנט אשיב על השואל זה
 הראשונה אשר שאלת מי יכריחט (האומין באין סוף או יכלו כהדור וכנש
 כדבור ואעפ שיש לך רמד כל דבר שאין חוץ ומע לכך אין אות נאין שם ואין
 דבר ואין מכתב אשר יגבילע והכתב הבא לראו שאין חוץ ומע אותו דרך המזל
 כחן כראשית ברא אשר כרא השם לעשות והערך המעיר שאין חוץ ומע הוא
 זהות השם שרכב אחר הזן אבל הכתוב מעיר על זה הוא אומנם אומן כי כלשון
 אומן יש בו כח שיה להשוות דבר ותמורה לכך נאמר לך דומיה תהיה ופי חכמי
 סגא רבוליו ומתקרא ואור סייג לקמה שתיקה וזאת כחוסליו מתק או
 תקדור וכתי היסופר לו כי ארכב אם יאמר כה יכולע פי זה שיין סוף כיכל
 כסיפר כרימר ואף אם יכליע ויכלול דבר כדרכ ומאמר במאמר היכליל כלל
 כאומח ק אם ישאל השואל מי יכריחט והאומין על כ אין סוף תשובה
 כיכל הנר יזה והנמסם כהייהור הלכ ומקבל קרוי אין סוף כי היא השוואה
 גמורה כאחרות השוואה נאין כה שיעי ואם הוא חכלי גבול אין חוץ ומע ופי
 שהוא ומתעם והוא עקד כל כסת וגלוי ולפי שהוא נעלם הוא שריט האומנה
 ועל זה טוור ועריך באומנתו יחיה והדברים העוילנים ומאין סוף ה' ספיה
 ייש כזה די לחסן פי הנראה כעין והנמסם ביד ההייהור יש לו גבול כחן קיעותו
 ולו מוגבל יש לו סוף שואלה זו שייכא לפע כחיה המזן תכריח

אודיע

כל הדברים שהיו מתנהגים בו בעלי המרכבה או שהכבד הוא
 חופתו של הקנה לו שיעדת העזרת הכת עומד כמו ג הקופה
 פי החשבת שפע עומד כמו ג הקופה והחכמה כמו כותלי הקופה והכונה
 כח פתחי הקופה והחסר והגבורה כמו דחועת השוורים כפתחי הקופה
 שהן החוונות והתפאור הוא הק רם ועשאו הוא נקרא חתן כאותוכח שהוא
 מתנהג בו עם הנהגתו לשית פזור לחתן כנגד רוגמא זו שהכרנו לשים סאר
 לחתן כמו הכת והפאור ויושב על כסא לימין ומלכת שהיא השלם יושבת
 ומשואל כמו הכלה היושבת אינו חתן ומקבלת שפע ומע כן השלם לתפאור
 וזהו שאמר תקרא כנגד חסד יושב לו כי חסד ומיוין התפאור על זה
 אור הנביא עשכ חסד יכר פי עולם הבא עולם שהוא התפאור השפע
 בחסד נכנה נביאן ומלכות שהיא השלם כנגד אדת הגבורה שהיא אדרת
 הדין שהיא ומשואל לתפאור ועב אומן רט הרועה להחם ידיים לו כיון
 דעט אדרת הדנום היא חתם כי חתמה שבכתב ומע כי היא ומקבלת
 השפע החכמה הרועה להעשיר יעפין לו כיון דעט אדרת יעפון שהוא

כלל
 חתן חתן

יש מהספי שהיו ככת באין סוף דודם יצאה אול הפועל כגון הספי הראשון
שהיו טוה למס ויש שאילו ואז כמו הספי השניה שאזנה תהי שקדונה
לבריאת של עלם יש מהם באונגש ויש מהם באונגע ויש מהם באונחש כגון
הספי שהיו ערך העולם הזה שנוצלו עמה בקרב לבריאת שלם ולפי שמחה
כזה כהמניא תוצא כ הספי הראשונות שהם כח נעם ואושל ואינן אומות מספק
אל האחרות כפי זה והליו כמאמר אחר יכו לבריאות ק על זה ששאלת איכ
יהיו בהשוואת אעפ שאין להאשיל ושל לאין סוף קחם הדבר והעך האש
הדבר לע שאלתיך אונע אולפי רבבות ואין גללו זה מזה וכולם בהשוואת האור
הראשון וכולם מעקר אחר ואין לדמות זה לזה ואין לדמות קדמותן לקדמותו כי
הוא יצא מהם ואין דבר חסר ואנע מפע יתרון קדימותו ואין חדש ומחדש בו אלא
שנעלה איננו אחרים בחילוק היותם ולכך אין לומר שהיה חידוש הדעת אילו אעפ
שאין חזק ואנע קוסיף השואל אשאל מהותם תשובה מהות הספיות
שזה לכל דבר וכל תענה ה שואל לא היה בהם שיני או היה בהם כח לכל דבר כי
מזה שהיו חשך אינו אור ומחמת שהוא אור אינו חשך ולכן יש לדמות מהותם
לדמות הנפש שהוא שזה לכל החפצים ולכל המחשבות האשפסמות ואנע אעפ שהן
ימים אק עיקרם אל א אחר כדבר ומחמתו וכן חיי הנפש והטל והדן והחסד
והרחמים אעפ שהם יש ואין ישותם נגדה אך בהתלבש העינים בדמיון יש לנו
לדמות הכח הראשון אל אור המתעלם וכח השע אל אור הטל כל גיון כעין התלת
שהוא כולל כל העצמים ואין גיון ידוע הכח השלישי אל אור הידך כח הכביע
אל אור הלגן הכח הקאשי אל אור האודם הכח הששי מלובן ואודם הכח השביעי
הלובן העטה אל האודם כח השמיני האור העטה אל הלובן התשיעי כולל מלובן
ואודם והאודם העטה אל הלובן והלובן העטה אל האודם כח העשירי כולל מלובן
גיון קוסיף השואל אשאל מה שומם ומה מקומם תשובה כח כח הראשון
קרוי רוס מעלה שהוא מקורם ומקור חוקר השיע קרוי חכמה שהוא תולת
השתללות השלישי קרוי כיעה עכ עלם השכל הרביעי קרוי חסד החמישי קרוי
פחד השישי קרוי תפארת ועכ עלם החיים השביעי קרוי ניעה השמיני קרוי הוד
התשיעי קרוי יסוד עלם העשירי יעיק ועכ עלם הטבע וסדר פעולתם הראשון
כח אלהי הטע רוח מלאכות שלישי אכן נבואה ל להגיל חסדי העלזים ה
לדון העלזים כפחד גבורתו הו ליחס התתענים הו לגל ולחוק נפש העומדת
הח אלהי ואלו ה הע אהשיך כולם לרכי אחת למראה ומחנה העשירי
מזה שזמנה שהיא כולה אכן כולם לרין התתענים וכח נפש אדם נמשך מהם
ומכאם על דרך זה רוס מעלה כח הנפש שהיא נקראת יקודה וחכמה כח
נפש החיה והבינה כח החזק והחסידים שנקראו נפש והפחד כח נפש ונשואה
והתפארת כח הדם והטעם כח העינים וההוד כח הנשר יסוד עלם כח הגדר
יעריך פניו הכסר ומקום עמידתו כ הוא רוס מעלה ומקור נסובת החכמה והכיע
שהם סוככות מה שזמנה מהם והחסר נמשך אל הניצח והפחד נמשך אל המור
והתקא יסוד עלם כאומצע ויעיק כעגם קוסיף השואל אשאל כבר הודע

גביעיה

ותגלו ותתביך ושורש אחד כן : ספי שהזכר שורש אחד להנה וזוהי
 אחד ותכבות וכל זרה וארה ותקבלות וזה שלושלה הימנה ולכן קראו
 שורה הבנין אוכל הכופר דודי לי . וסי לשש קיעות וקו שהם אחרים
 זכרון בלי פיזור פי' ומה ינה הקנה לעשות כל הזמנה יריבה וקנה כפתורה
 ופרחה וזנה היו עשת אחד ראו לו ספיה שהן נאדקות ומחובל בלי פיזור
 כי הן כשונות אין לא ישיג הדעת זולתה והם נשואה לשבעה ושבעה קנים
 ראו לו ספיה והשון האור יחד וג' ספיה ראשונת וכבר אוח שהם נשואה
 לגוף הזמנה ראו לתפוזת לכן היתה נמנה נמר ימין ומרע כי היכל הקדש הנה
 כספי יערה הוא הכתר ואיננו נחשב כספי ההוא עד הגיע לכלל התפא לראו
 כי כאשר הכתר הוא לתאשעליועת רוחעות ושופע לסלס כן התפא ראש
 לתאשעליועת שהם תחלת היישוב והתפא נקרא רום כשורק כגון שהקשר
 נקרא רום כחולם ולראו ס רום כשורק עם רום כחולם כגון הזוח כחוט השדרה
 וי' יכר בעריו ויהשכיע השגאות

עוד הדבר נחזן בטפה

שוואנה יוציא ענש ונדריה וכל השדרה כן מן הכתר נשפע הכל . ופע
 שימה תקום מן קודם רסנה כאוריית תקרב ואוח ככול אותה אהיר תירא
 לרבות תאודי חמיה לל לכבוד השפע האקובל מן החכמה ונאיע . וכתובת
 קעקע השום ובחוקותיהם לא תלכו והואסם אחר זרת הפחד חסתאמרים
 על ידי הע שהיא נשפעת ומזרת הדין . ומעמד הדי סיע היה כי ספיה כי
 דכיות נבירא והם כי כל ספיה וספי פעלה ואוח און : דכיות גם רחניות פעלו
 ה דכיות יאשו חחנות כנפש וה אחרונ לא תיעה לא תנאף לא תעב לא תענה
 לא תתאוד געפנות אבל ישר לו השיג כי אם הע אנכי ולא יהיה לך ומטה כס
 חוש שוואנו עד התפוזת . ק סור כלש ריעה הקב שיהא נביא ואווחות העולם
 אכלת יהיה להם פתחון פה לעמד לכאן והוא השיג בשעפ טכירך ישר וזמנ
 גדול כלל לתפא שכן יאז ולא קם נביא עוד בישר כזמנה כי שר הוא ולא קם
 אבל ביווחות העולם קם ומקא כשענה הכרה כי לא תקיחו זולת התפאודת
 כהושפת הכל כי היא בזרת הרחמים אבל לאחר הכרה נסתקה וזמנ והיה
 ככתולה עירך לקחמים ועל זה קראו הסעכ כלש הקוסס והאיתן מן רכרים
 שנבירא כן השואמת עלש עם חשיכה

ק ארי אלו אדם לחטוב ולחקר על הכוונ ולא על דבר אחר דבר זה כתוב בתורה
 ושעי בניאי ומסחולש ככתוב בתורה וידעתהיום והשיבות אוללובך
 וג בניאויס כתי כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי ובכתובי
 כתיב ואח שלמה בע דע אהי אכיר ועבריהו עב כאו לכל אדם ולומר
 ולהוציא כל מחשבה ולכן זולת על כורא עולם כי כשידעע או ידע לעבדו כי
 בקרבן קדוש ואין לו דמות ועלם והן שנ אל חי תרומני ואשנה ובאודת
 לכורא עולם אין יגלם ואין דמות כי אם לכבודו שאראה לחסמי וכן חספני ויעש
 שהוא ומלא כל עלוהים וחדן לעלוהים ועוד שנה ליראי . ולחושט שוואנו
 סדר שש של ר אותיות והוא עולה לעב תמנה האות ראשונה שהיא עשרה

ארת ע היא השופעת לשלם וכן השפע שהיא מקבלת מלמעלה ועכ
השלחן בנשן כעין רוגיאן וכנין מלכות שאוג שהיא העולם היא (ומה היא
מקבלת שפע מארת הדין שואעלה היאנה ועל זאת הודיה הע אנה כי היא
העולם הזה והתפא העולם הבא וזהו מה שכתב ען החיים כתך הגן מתוך
ס פיות ועין הרעת היט ארת הע כי היא תורה שטעל מה ונקרא טוב אע
כי היא ארת הדין רפה ותיגם מתוך הגן בומיעשת צנתא ואי אפשר לטע
דברים במקום אחד שיהיה לטע דברים ומיעשת בתי אם יהו אחדות ומורה
זכר בעלי הקבלה ומשולים הדבר לתור מה תור לוי שאי פיות לעולם לזון
שהוא שוע יחיד ער שיעש תור יחד בתווג כנגדו ויהיו זמרים אמה ומעל
צראים שנים בן התפ והע ונתח עומדת למטה כנגד החסד ואעפ שאנו ומכיר
זה למטה וזה וזה כנגד זה הורה כך כיהל ומתיחד והשאר לך לבלתי קינין י
כעישת להפיר דבר ארמי אך הכל יחד כי אנה נתח הוא של תפא טהחם
הוא למעלה היאנו והניח למטה טמסן התפא עומדת באומיע ואין סאות מקום
שום פחד וקינין יך חכור ודיכור וצריך יסוד עולם שהיא הספי העו היאנו
באומיע כדי להעמיד הכל וממע נומיעו כל הנביאים בעולם ומה יציק יסוד עולם
ומה יסוד ומפפפוטא כמה עינים שאינם וכן האנין אלא ומתפאח והולכות
מקבלות שפע מן היסוד ומה כוונתנו לבאר הדברים האלה בזה היתב כר
להעמיד הארס על עיר השל על זה טנ נעשה ארס בלומיע כדמותנו דמות
ז סנכב בארס והיסוד שהוא ז כשם תפאור כיצר ראש הארס נעשה כנגד
מז עליון שהוא פאר וכסוד לכל אף ועל זה אנה הנביא ראשו כחם ער ומחוסל
ארס ומכונגך כח החכמה שהיא פעמית לכל התיכונות כדכ חבו ומתקדים
לשוע כנגד הבינה כדי להוציא כל הכחות ליזר וזהו שאנו תכא כלו ומתקדים
כחו שהלשון כולל הכל בדכין כך הבינה ומיעזה כל הכחות ליזר שפע היניא
ומנה ומשיכת האף כנגד התפאור שהוא כח וחיווק לכל האף ועל זאת הודיה
אף ומשה עליו השלום זי אנה הילחות לכל בשר הודיעת כנגד החסד וכצורה
הימין חסד והשואל גבור והחסד רחמים והגבורה דין יגלין כנגד ניח והור
הניח הימין וההור ומחואל יסוד כנגד הכרת מכון באומיע ובשריות אחר
השלות הכנין שלם וראה עור מלכות הור העשירי שהיאנה קינין ואף טמא
הו שתי רשויות יש ווא נתן אף לכו סדוג הארס המיוחדת והמיוחדת לו ככל
עמ בייחוד כלל פירוד כלל כמו לכ הארס המיוחדת לו ועליה אנה הכת ויאמר
אל לט וגם נקראת נפש וכלא יקשה לך הלא אומיע כי החכמה והכח נשוא עכ
בואלה לרבר לך פי נפש ואת הור העשירי הוור רשן פועל זה ומתג להכנין נ
עליון ויניא אפוע וגם נקראת בית תפאורת וזהו בית תפאורת אפיר וגם נקראת
ביתא שהיא בית לתפאור והיא נקראת כל טנ אע עשה כל והיא יחשלים
שואעלה וכח עיון שואעלה היא תפאור שהיא עיון הכחות הידיעט נפלאו ומת
לך ומשל מעיני הספי שכן מחקית כל אשוח פחד כי הס כאושמל
שהכל ענפי יעלי וענבים ווגם והכל במוחמה אחת ול אחר ואחר

נקודות בו כאשר ביארנו **ק** ה' ש' י' ה' ו' ה' ו' אחרונה נקודות
 חכמה ומעין חכמה ע"ג ובשתיק **ה** החשבון ה' פעמים יעל שס"ה והסכך
 ומעלת לאן תעשה ולפי שהחכמה שהיא הנ' אורה על נקמה חייבות בכל מינות
 לא תעשה וגם הנ' נקודות חכמה והיא נמנה חכמה לשלמה שנ' וי' נמך חכמה
 לשלמה גם נקודות לב ונמנה לביטול ואהלי אב שנ' וזאת אורה חכמה **ל**
 ונקודות לב השמים שנ' ויאורי י' אול לבו **מ** שאנו כי האדם עלים קטן
 לו כי כמו שהק' וזאת העולם כולו ובחוק **ו** ופעמי העולם עלים עליון
 ועלם תחתון כ' נפש האדם ועצמת הקוף והנהיגתו לכל אשר תחתיו **ז** רוח
 הש' דבר כי הע' שאנו הנבואה **ח** ישמעאל הקול מדבר אולי כמו ומתבר
 אולי לו כי ושה ר"י ע"ה בטוב שכלו **ט** איך ומתולדת אורה ואורה ערשואת
 ליעקב ולע' ואחר כך העולם דבר עם ושה ע"כ טאו אחר כך וידבר אולי לו על
 הע' **ע** עבילת הטוא כמים לפי שאנו רועים להחיותו איסורו הטא
 משלש **פ** אמות אמש ופי' אויר וים אש והעיקר הים שהריקן
 הים יעא האט והמים והעמר כל בנין יסוד אדם ויש לשאל אזה אין אע
 מיניבין טהרה כרח שהיא קדמה למים תשוב כ' הים חב בנין האדם כמו
 שפי' ועוד כי הים כא' חסר והחסר תקבל כל השב בתשובה ומחול
 וסולח **ק** טעם וים חיים על שם כח החסר שהיא התחלת הכניין והיא
 חיים **ר** טעם על מה נשבעי' אחר לא ישוב וזאת העולם יכון כסאו
 ושלמה והאשיות שיינו והם מפע שיש להם כח על כל דבר כי ייטא ומח ודת
 הגבורה ומשאר הכחות ויצ' אביו והגבורה אין עליו והטורג כי אומרה ותקשרת
 לכל ואמו ואומית ואביו היה ויצ' ישר והגבורה היא השופע לאומות ע"כ יש
 שאם כענייט **ש** ארון על כל הועשים כמו כאן כח עליון שהוא
 א' על כל החכמה והחכמה היא תחלת כל הועשים כחך ומכורך ויעשו והוא
 כמו למר ואין יל' יתבך כי אין זו כבורו כי הוא הקור הכרמה ואין ראוי לו לקבל
 כרמה ואחרים כי האחרים מקבלים ומע' וכרמה לשון כריכה מעיין השופע
ת וזאת האדם וזן הכמה אין כי הכל הכל נאות פי' ויתן האדם וזן הכמה
 האולף האין ליען אין סוף היא האפיסה הוחלטת ומאע אנפס כח ומעשר
 וזיל הפילוסופין נקרא חסין אהים והיו רמו לחכמה אהען היו המפשטות
 הדברים וזן החכמה הנקראת אומנה ומזנה השכל זה וזה שאה נון כפופה
 וען פשוטה ניוזן כפוף וניוזן פשוט לו העברת האופנות לעצ' כריאות העולם
 לכך דורא אורה ניוזן כפוף ואחר המפשטות ההיות נקרא ניוזן דקוף
 לו יתא לפועל כי הכל הכל לשון הכל פיהם והיאן האפיסה הוחלטת ל"כ
 הוא יסוד הכל יתבך ויתעלה **י** יתגל ויתקדש וזכר על התפוא
 לו שיתעלה איילותו ש' הועלה **י** טו האיילות הגזול שויה ירה היא
 התפואר בעל דבר העולם העליון און היא שויה רבא פי' שויה דקורס
 כריק הוא זה התפא ועל א' מכל כרמא וע' על זו חך הוא **כ** עס לא
 תכשל גרי כחב וזון ל' ושה כן לו אה כי התיה הזריה לא תכשל

וזאת האפיסה
 וזאת האפיסה
 וזאת האפיסה

ואחר כך תאמר השנייה עם הראשונה ויהיה סוף ותכלול סוף וזעין הראשונה
עמהם דבר כן ואחר כך תאמר השלישית עם שתיים שלפניה דבר סוף ותכלול
הכא שבידך עם כה שבידך ויעשו או זמן תאמר הידועות עם ג' שלפניה דבר
כן ותכלול עם סוף חו שבידך דבר עם והטעם שזונה לדסוף איתה לבי
שזין הנאצל נסד וזן הואציל ועם כל אות ואות יאע כל האותיות של השם
עם כל סוף האותיות בידו באעתו האות הראשונות ואילך ועם השם חסד שהזעין
של חסד עם כזעין השם שסדרת וכו' קיים השם עליו כשכראו ועליו טואר
עולם כחסד יבנה **אזינו ב רבו המינה להתפלל** יבנה שיעור שני פתח
ויאחר כך יתפלל על דענה **בן ו' כי סועת כל המלה לתפלה יתפרשה כי כנס**
שיעור שני פתחים ידנו לשני פתחים שהם הח והפ לו יזכין לכן בתפלתו אכתב
עם האשכנזים עראין סוף ולדברי האור כי בוועת כל התפלה לתשיע יי
יתפר שיעור שני פתחים לשתיים העליונות שהם החסד והתש עם האשכנזי
סוף פי שאעישיר וכונתו בעת קראתו קחע יסיר וגו' כל הייחוד והואטה
למעלה שהיחוד כן רבי כמת יחיד והוא פי ה' ירחמי ושם קצתו והוא התפא
אביע החסד והגמר יי' שלוש פיה העליונות שהם הכתר והחכמה והתשוב
אחר וכתב הכל ולפי שאין נחזו יציר והם כהם נא וכלן כשכאלו והגדה אטל
לכת חזק וגו' **ב** רבת כהעם פי ברבת כהעם יברך יי' וישוהר הראשו
ידנו לע' וסוף **ב** נזירה אורה לע' כמק' כי השוארת מק' מעלתו לא אטחנתו
לשון נ' אר' יא' **ב** חזק ופניו הואציל שהיא איספקלציו הזואירה שהוא התפ
ישא וגו' וזו למרת הדין שהוא הפח וי' הוא התשיע' ולעולם עם האשכנזים
י' שזעה דע' שהיא קרובה לשאוע יי' סלחה היא התפא שהיא החכמי יי'
הקשיכה היא התשובה וכן אם עשת תשאור יה אע' שהיא זמרת הדין הפ' יי' וזי
יעמוד ותפ' כי עזק הסליחה היא זמרת החכמים **סדר** נשים כלו גדול
וזיסוד טעם זמרת עשה וזמרת לא תעשה כל זמרת עשה זמרות
וזכור שהוא התפ' והוא זמרת יחזן והוא נזשק חן החסד וזמרת לאו תעשה
השואר שהוא ה' והוא זמרת שואל והיא נזשמת וזמרת הדין קטה שהוא
הפח והוא שכ הנשי' חן הפ' ועם נתייכו הנשים ככל זמרת לא תעשה כי המושב
הנשים והזשמת זמרת לאו תעשה ואזקור אחר שהוא הנעם ועל זין חייבות
ככל זמרת עשה שזין האשכנזי ואזקור אחר **ענום** יניצית כיאור
זיקר ליי' זמרת חלוין כן היניצית רחוק ואשך ולעתיבות חכמה
כיער לב נתיבות יונימות חן החכמה שהוא אכל זמרת עשה וזמרת לא תעשה
כיער לב נתיבות י' ספיה ששם ספואיות וככ' אומיות דבר לב ולא נתיב נחלק
לזמרת נתיבות טוב ויע' וזמרת עשה וזמרת לאו תעשה שהם יניצית חן החסד
שהיא החכמי וחן הסחר שהיא זמרת החכמי הדין קטה דבר סדר נתיבות ולא
נתיב ונתיב יש לו חן ונפש והנפש הוא כאלה זי' ספי הכי תיא' יצא חן כן
אזמרת עם זמרתך שנתעלו דבר תריג וכנף לב נתיבות יש בניניצית לב חזעין
וכנף ה' חזעין ה' קשרים ועם נאז' וזמרת וזמרת יי' כי כל הזמרת

ויהי שהם ככח היחודיים כל האעשים שהם ככח גבורה כל הכוזאים ככח
 חסד ויעשו כולם יגודו יחד כל הכעין נקראו יחד כענין שגו ואזרחו
 על אופן יסוד אחר לוי טובכ אלו יחדת דבר שהוא יחדת ונאג שואיע
 נסדר וזאת לעשות יענק יחד היען ככח הדין שהוא שום יחדת היחודיים
 שהשטון והיסוד פולס לפנק כח דאו לפני יך רכש ע בדרך כלו וזאת הדין
 של ענק שנקרא עז הוא בדרך שהיא ככה יחדת יר השואל הוא שכמו אקדי
 יסרה יונין שהיא זכח הגבורה וגבורה כייאק וגבורה שהיא כשואל וזכר
 היחין הנקרא חסד כמו שנ אש יעזו חושים ולכך לא אוחז ויחית אלוא כייאק
 ושוק נרא היחודי נקרא שם שהוא האומצע כין חסד וגבורה ופי שהוא
 כלו וכל יר נקרא נרא על כל מה שכראות ככח ניכח וההוד

ובכן תן כבוד פי כל הדברי היאך הם ומתנהגים ככח הגבורה חזק ופי היחך
 הם ומתנהגים ככח החסד ואז תן כבוד הושך וזשך הכבוד והחסד
 לעיר שזין ראויים להמקיים אלו כחסד ולפי שהם עק תן להם כבוד תלה
 לייאיק והכח הגבורה שהוא כח היחוד תקה סת החסד שהוא קו האומצע
 פתחון פה זה נינע שואחה זה זכח ההוד שטון יחודי ימיתת קין עק ועיר
 נכ זכח תשוב שנ נר אהים נטות ארס יאן ינרקי יראו וישוחחו

אלו עשי עקות שהם זכח חושים יראו פחד האומות וישוחחו וישריש שהם
 זכח הדין יראו איותק עליהם ויעלוו וחסידים כחם כמר לעזו זכח חסד כרינה
 יגלו ועולתה כגד הזיחלים שיש להם פתחון פה הזכיר קבשה פיה שאין ומקטין
 כח ציון והשן ככוד ו שכינה עני קדשך זה יחודיים יחולך ככח דין יזהר
 ככח יחודי האלויה ככח תשובה יכאולת כח נחמים שהוא ומתחז ככח חסד
 וככח הגבורה שהם קדים משפט והאז הקדוש ו שכינה נקדש בניקרה שהוא

נקדש ככח יחודי שהוא קדי יעקה **ועם** תקיעת טופר וכוננו הטופר
 הוא יחוד לתפא כי הואו כחזה התועה לע שהוא זרת הדין הרשע
 והתועה ענין ילה שהוא אורא דין ועשין פשוטה לפנה ואחיה שהיא

כמו לתפאיר כרי שתפא זרתה כלוא כחחיים **ו** דרך האומת תועה
 שהיא עורה ואכותיע ולע טנ אפרי העם יודע תועה וכענין שמת

תועה וזלחה כי הטם איש וזלחה אכ יוס תועה יהיה לכו שיהא היוכי
 לתועה לע וכן זכמן תועה וקדין קודש שיהא הזכמן כמתועה ולפיכך הוא
 וקדין קדש ולא הותך להזכיר שופר כי שופר דמן זיוס והתועה טו והע
 הוא יוס הדין ברחמים לא תועה וזלחה ומפט זה הזכיר הכתוב המתועה
 שפבר קבלה כד רבו וכל ישרו חושים על ושה עק שכל תועה פשוטה לפנה
 פשוטה ואחירה וזמה יזכיר הכתוב המתועה ולא יזכיר התקיעות כלל יאן כיה
 כיוס הכפו אבל תקיעה הוא הזכמן והוא הטופר והוא התועה כשמה
 שיהא סאה ון היחודיים תקיע לפנה ותקיע יזחירה ולפיכך אהיו
 תועה והע זה ע זכואר כיהל ילוי במשוב אלוא כראש השנה
 יחדת כורת הדין ומתקיף עליו זכום החושים כורת היחודי והוא ז

יפנה

יפנה
 יפנה
 יפנה

גרי בחוב אהו ומט האבות שיתלוב ארס את הכמה וכסל היות אשה
עם כשר כנה והה אל הכשרים... שתי נפשות שאהו חכמים שי ש לו
אדם כשבת פי הר הגדול לעד שר כי הנשואה החמה ולחמת לחמה
ועשות ריען הכותו יתכל ואור לו ענן שכת והיו אוסף תאוה על תאוה ומחיה
שבת אהו לו אז תסוף על האכל ועל שנגרפה תאוה ומספת לחולו שאו ועלן
טייכך על הכשומים ונרוד בזה כי יש שאלו נפשות אדם נפש חמה ותאוה
לעבור הכורא שוכנת כמות האוחין ונפש החיה ומספת שטירה וכבוד
ושוכנת לבב ונפש הכהמית הוה תאוה לאמה ולשמות וכל עסק ימי השכוע
שאדם עוסק קצין השנה הוא נקרא יוס' הדין רודו ותשו שהוא יוס' וסכ
כסאן הדין כל הפ ולכך אט ותפלוים הוה טפשו ואט שוורים לפט
הש כמפיה לכל ירון וישפיע אותם במדת הפה כן במדת הרחמי שהיו
התפאור קצין יספי שנפיהחולפנו רודו לג אכות שהם חסם והם והם
וספי שו יציקים גמור רודו לחסר וטו כפעטים רודו לתפאר ועל כי התפאר
היא ורת הרחמים והחסד יות רחומע ומחישנ עולם כחסר תכנה והיא
השואלת בין הדין ובין הרחמים כאחיע על התפא עמן לכפעטים ושל יספי
גמורים רודו לרין וכלו הדביים כי הורה שארם כה היא נזשמת אהין
להעלות ולחנה אויה ראש השנה שהוא ככל ימי תשובה רודו לי ספיה
ויוב הכפורים רודו לכל הספי שהם ותעלים ער התשו ולכן כוננת התפאה לתשו
וק לשבתת וליאשי חרשי ונו כל כוננת האדם וכיאורו זכרנו לחיים
ומגרת יי זכרנו יכר ומגרת ככל המקום אשר אוכר אודת
שווי והוא השם המיוחד הנרודו בו והוא איה יעדס ולחכיעם עליהם תבא
כרבת טוב וזכרנו הזכירע איט אנו אלה זכרנו כלו נוכר ככת התשו
כי שיער בזכירת לחיים וחיים אלו אשר חכמה השכל כרמת והחכמה
תחיה בעליה וכתו וקו חיים של כעליו א ולך חסין בחיים א והתשו
ולך זהו כח הרחמי חסין זהו כח הרין בחיים כל זכר ודבר נקרא חיים
וכתביע כספר החיים פי מדת הרחמים ולענן אהים חיים כדכתי כל
פעל י למענה לפי ששמו ומכונה בע כרמת והכריתו את שחיש ון הארין
וה תעטה לטוך הגזול אהים חיים כח התשוב עפ כל הכעין ותור וונת
כח הרחמים והגבורה וחסד וחומם ומן אכיהם שהוא חסד וי
כחן אכ הרחמים כח התשוב שהוא אכ לחמי וזכר יעירין לחיים
כרחמים פי כח היצור שהוא כרין וזכר ככת הרחמים הוא זכר לחיים
ודו תשוב וזכר כח זכרם לחיים ככת הרחמים א על ידי הרחמים וקבל
שפע ון החשו נכין פי ככת עב שמות תן פחד הושך כד
הדברים העליונים לפי שהעולם הזה רב הנע לענים האותות
וזכר הגבורה שהוא נקרא אשו הגזול ונקרא פחד והוא כחוקן בתחור
הוא אודת יתר מן החסד ופי הדבר שיושך פחדו על באויות ואימתן ואיים
עליהם ומטן השוך תבו עליהם אימתה ומחר על כל מה שבראת העליוע

ספר חובות
פרק י"ג

בתורה

כעז ומפע חול שתמו של אבנה הכוונה בזה לרמוז על הזעזעיות העושמת
והתחכמות או היסוד ולחכמה כחזיה כלל מעשין הכרכות אאוועעז
של שומע עשרה כוונתו לתפא כיום אובל בליה לתשו שהיא ויאשי
חדשי לתשוב ואפי כיום והכרכות הראשונות של יח כרכות והאחרונות ועשו
ימי תשובה כן כיום ובין בליה לתשוב כל חומות שמעולם יניך שיכלול י ספ
וב הכרכות טאין להם חתימה כגון כפה וכיוצא בהן טאם לתשובה אובל כל
כרכה שתחלתה וסופה כרכה תחילתה לתשו וסופה לי ספיה ושומעני כי או
הז וטהר כן זל כי אשלים יכוין לתפ חזון היי ויי תשובה טייכוין לתשוב וקמו
הכרכות לי ספיה וכטאוו כא יי אהיע והאזקבו כא יי חודר לתשובה וזה
לתפ ונקראו עולם על שש קניות כי הוא מעמד הקיעות ברען סבת הסכות ומזר
ובהושמתו השופעת עליו סוד שבת וזה שאומרו יבו זכור לו ושאר
לג שהיו הכלב עליה אומרו חכמי כא ונינו לקראת שבת ואלה זכאוו
מן הפסוק כי הטסת מן הז ומן הז טסת היוליי הרי נ כל שומר שבת וחלו
הרי ז וכחתו מעשות דרכיך הרי ז טעם ויהא למה אעז וזכרין ויעאזי
חתם באות ברית קודש כי שרי חותמו של הק כשראשו של אדם
ושרי דוועתו וקופת אעלה נראה כרוגין שין וכשדווע השאזוי פשוט
והימיני נח נראה כרוג דלת וכרי ת ויהא זערת יוד הרי שרי ואוועו
העולם טאין להם ויהא הרי שר ושרי הוא יסוד עולם ועכ התקרבן אל הע
והיא זרת הדין שודר כגו שרי שודר אשרי יכא און כל זקן שנ
ויי הזן וכית רען זל על הע כי על ירה נפרען מן הרטע טגז הלאהיו
האחרונים וחולות תען והיא נקראת בית ועליה נאז אנוי הא בית
טעם על זה אסרה התורה אכילת חלב ורס וכל השמנים וכל הדברים האסורי
כאכילתן ישוך לדעת ולהכין כלא נרא האדם אלא לדעת ולהכיר
כוראוו ודס הוא הנפש הבחית ואף כי יש ככשר ותולדות כהמות לא יזיק
כי כמתעבבו מעע כגף ישתנה הכשר ותשתמש תולדות הבחית ותלך לרה
אכל הדס איע אשתנה כהכנסו און כי תקף שהוא נכש נעעכ עם דס האדם
שהוא הנפש השכלית ונמינו כי נפש הבחית ונפש השכלית ומתעבבו
ויאטס אכ האדם ועכ לא יכל להסיך לדעת כוראוו ומפי נפש הבחית טבו
ועור כי תהיה נפשו וקולקלת ובהלקחה אל האהים אשר נתנה לא תכל להסיך
למעלה ומפי הטנפה כנפש הבחית כי ידוע לכל יודע כי הקח ומטאטס
וזה לבשר שהוא מטאטס כמתעבבו יחריו כי החלב נעשה מן הדס וכמתעבבו
להכ תובד אעיאית וכמתעבבו שר עם הכשר יחזור (כחן הראשון ויאטס
הכ נהה לבל הדברים הנאסרים כאכילה שוטוטוטיהי חלב טגז ונטאטס נס
אל תקיי ונטאטס אלא ונטאטס נס מן כווכה כלים יי ויי כווכה
נאדר כקודש טעמם כלי יחז לי ספיה מן התורה כך קבלת ומפי
ייחק של יסוד הטס האיוחד ית הוא טס של ד אומות על דרך הנסת
ואשרי הזכין סוד זה ואשרי יולדת כי בשם הזה אושכל וזוכן כל יסוד

כח
כח
כח

ו

פ

פ

כח
כח
כח

ואזרח אלך יושבעל כסא רון זה יום דין כרחמים ויום הנפול רחמי יום
הדין וזיעט כפרשה חטינות בהתועבר הנשיאים ובהקדיל הקהל תקדע
ולא זריעים לפי שהתקיעה רחוק לזרדת רחמים וכנסע האחשת וזכיר
תועב שהיא רחוק והיא השכנה ההולמת עומ והיו זריעים כדי שתתעל
למעלה ותכלל בזרדת הרחמים ועל ע נוא ותתועת ואלך בו ועליה ועליה נוא
והיא שעורה לאבותה ולע והיא השכנה והיא האוספקלריא שאינה זאירה
והיא יריע פואת וזן הע שפי תכין טעם הכתוב באסעת תרועה יתקע
לאסעיהם ובהקדיל הקהל תקדע ולא תריעו כי באסעיהם כח ויסע וזאיק
האזים וכתק ויפיע יזיביך ויעסו וזנאיך וזסנד כטעם פע יי כעושי דע
ובהקדיל הקהל נאזר טובה יי רבבות אלה ישו כטעם ויהי ביטרון ואלך
בהסאסף ראשי עמי וי יזיב סכין זה ליום הכפורים ידגון יי ספירות כי כ
ביום כפר יתעלה כהם ויגב יי יבאות כושפט בירוע כקבלה ויג יסאזות
כשזים שהחדש הזה זאזנים כי בו פאס וזאזני אשפט יי כשמוסר
יי זחת תכין כל זוג אסעיה המזאנת לה יי א רחום וחנן הש הראשון
תשו שהיא בספיר הקדוה כינה שהיא שלישי הש חטיע ת הש השלישי הוא
ע רחום וחנן איך אפים לתשובה רכ חסד ואמת נע חסד לאלפים לתפ עשא
עין ופשע וחטאה ונקא לגב שהיא זרדת הדין יפה סוכות בסוכה רחוק
זכאה והחמה נקרא בית וזן בית נמכות נעבה כל שהיא בית
לכל הספירות כי היא מקפת הכל ושזיע של חג הכח עזרת לו שהיא עננה
אעלו כי הע עננה לתפאד ועל הע אחז רבות סעורה קטנה וכל יום של חג
הסוכות רחוק לספירות וזה הקריבים ע כגדע כחות הזאזנים על ע אזזות
וביום שזיע של פסח לא זאזר ענית היא כי ייבאת זיעים כסות זרדת
כתפא וכע כזו שזוע כטעם הזמן והתפעל ועבאין הקדן זשתנה
כאשר זשתנה בסוכות וזה שארם חייב לאכול זיעה ולא חזין כפסח
חזין רחוק לזרדת הדין שהיא חזונית וקשה וזיעה רחוק לזרדת הרחמי התפ
ובעבור כי ייעזת זיעים היתה בשתי הזרות שזזת התפאד נענה כח כע
להיעל הזאזנים ולהפיל הזונאים וכסכיל שאן קיצן ארם כנעשת אחר
אכילה לזאזר כי כל היכולת כע שפעל להם כי קצת זרדת הדין ינה באכילת
זיעה שלא תזו כזונת זן התם שהיא זרדת הרחמים כעין הזיעה שזיעה חזית
וקשה זזו שזאזר כל שישע כל תאם חזין ישע כקום אנסו זיעה וזוהו אכל
זיעה נאיסור חזין כפסח **טעם** לזכ לזכ עתמו רחוק לעריך יסוד של
וג הדסים לזכות הח וגם והת וטת ערכות לאזודיי וזהו יי נתן
יי אשון ליאזרים הוא נעם הזר והאמרוך רחוק לע שהיא כעזרת לז כע
ועב אין חזין לזכ וזתרוך אעפ שפואם ככח אינם דזזים כפעל וזמו
שאז אס נפיע עליו פסול רחוק שהכל אחר וינכ זשורש אחר ו ענין
שטעות כענין פסח לתפ אע וענין קדן של חז רחוק לע כי היא סהלים
כאשר כזוע וכאיה לרז זרדש אה י יחט לא רזתה חזב פזותה של

הטעמות ומאכלי טעמים וכל מיני טעמות כאלו הן הנהגות והטעמות
האם י ועל זה אמרו חכמים שכל חכמה ודעה ודעה ישיב עבירה נכונה לו כי
הקרה מינה שהיא חסד והיינו טוב נשפע משם והמתעסק בחכמה תמיד
עליו המורה הזאת הטובה ושפע יצא טוב יאמר עליו לברכו ולחילת ידיו
ושכל עבירה עבירה הזו כחוק הפך הטובה וכן אמר רב הכו ליטעא פומתי
לי לכו אטעמתי אנתו שייצ הרע שפע המרה הטעמא לית טעמא עליו ועכא
טעמה לכחם יתיב וכל כוונתו וחפצו להשלים להחשיך לער הימין אמשך
תהיל עליו המרה היוצת ולכ כסילן שחזאו להפכה וגם טעם שויתי יאמר
תמיד מימינו כל אנוש לא אמרה היוצת ומחזות המרה הטעמא לית וקבל כד
גלגל האורים שהיו והחשיך החלחות וספיטת רמים ובעבור זה אע
נפשותיט ביום הכפשים להחליט היצ שוא יהא ער וחקי יצר הרע והנשפע
מן המרה ההיא וכשכל טעם זה כל העצות ועל ענין זה אמר רב טעמא
מאויס לו אורם אחר טוב ואחר רע לו למה שהזכרנו כי האדם כרוגה של חמלה
ועל שתי המדות האלה הח והפ הנהירה תורה לו לא יהיה לך אהים אחרים על
פני ה' שלא יקנין לעבוד למרות האלה לברם בלא רכוק וחבור וכמו ש
את אהי כסף ואהי זהב ככר פי גמי המדות לו בלא חבור ועל כן נאמר חלבו
לפי שהיו חיונדים להקריב לכוונת כ' מדות ההם שגוועה אדם ולכן כשכר כי
כמדקדש היו שואים שהיו טעמי אכילת ועל לא נאמר הכשר ועל אז על שתי
מדות אלה הח והפ שהם נקראים חיים והגמים היו עובדי להם לברם על ידי
דנייה וגם נקראו גבעת שש על ההרים החיים ועל הגבעות וכמו ש כיון
הפסוק לך מדות האלה שש שחש חיים את ייבי ענת והור אורו ויצר נצח
נמשך אל החסד **עוד** הכבש וכוונת הקרבן הכבש היא לאותה
מדה ולכן אמר תורה אם כבש הוא הקריב קרבן ומדה סוד
הכלאים ולכחות טעמט שעל כל דבר ודבר כח אמונע עליו שחזאל טעמון הקור
יער שור ועורה אומרת תיר לא תחוש בשור וכחחור יחדיו כי על כל אחר
כח אמונע ואין ראוי לערב הכחות בפעול וחזין שני העמודים האלה נצח והור
נמשך היסוד המקבל מוחעלה ומחשיך ומחשיע מוחטה כעז וחחירתו היא
הע ומשם היצת לא תעור שזוין ראוי לירכך אלא כבת דוג ומשם כחוק
פיה ורביה ומילה מן היסוד ומשם סוד טעמה אדם כחחית מוחחית כיהכל
כחחית לו וכערת היסוד כחוק איל והזין סוד איל שהקריב אברהם אבינו וכערת
היה כשהקריב האיל לאיל העליון ועם האלוהו כקע שופר כוונע
זו על האיל בעליון כי השופר טקח וקרבן האיל והמרה העשיתי החקל
שפע מן התעטע מדות של אפסם היא החיה הנבונה כחחוקא והיא הע
והיא ערומה ככל ושוארה ומשם סוד היצת עונע כי חזק תחזירי חכו. ועם
ל עש כי המרה הזאת הטכיעת לו ספירו כי עלן חייב כיום השכיע בחי
הזאת ומאנה סוד העשרות וקחות לעשירית ויקחו לי תרומה לי העש
תרומת הש' וכיפ ליאור באור טעמו וקריקם באשכל יסוד שאם

הפועל ודרך הוויכחה וואכינס יעם ועליהם יבא ברכת הטוב הנה אנכי
שולח אליך אפוד לשחק ולשון אמת תרגם כי אשר פירשתי זה הע
אותה יציר ארע כי ההנים וזאת הסדר והלויים וזאת הגטרה וישרא
כמשמע הזרה הנתנה לעקב החם וכן כספר תורה עליוס כהנים
אחריהם לויים ואחריהם ישר ועב אוו כהנים בעל חומין לא יסאו כפיהם ועל
כי וזאת הסדר ניתנה לכהנים וזאת האעלה וכפר ען כי כחסד יכפר ען וקרב
הנפשות להדבק בכוראם כי הנפש אחר שהיוו וזקקה וען היא נדקקת בכורא
ולן הוהיית לקדשו ולהיבנות כבודו וקדשות לפתח יאשון ולכיר יאשון כי זה
זוכה התחת הכל שג עלם כחסד יבנה וזהו העלת יורן לקנה כשואל וכוס של
כרה כיוון ולא כשואל ומעם זה כל דבר אשר לא יבא באש טהרת כוהים
אך כוהי נה יעטין כי היא הטהרה גדולה וזאת החסד ולוכנת ולכן הו זלמי
שעתי ישר שהם ירואים וזאת הדין האחוזה בהשתתפה שג אם יהיו חטאים
כשנים כשאל יבני אם יאריאן כמזע כנזר יהיו כל יהיו וחוליס על ידי החסד
שהוא ולן כהמשכותו ועל זה הטעם אוחו רבו עה כשר בתרים פסול כבע יונה
כשר כבע יונה פסול בתרים כל כי התרים יצרכים להיות גדולים ולא קטנים כי
סמם מים ובע יונה יצרכים להיות קטנים ולן גדולים כי סמם אש וכן קייבן
חכמים אשם ככוס של כרה מים כי אין טלואות כי אם כוהים ועל הזוים
התקיע אבך שהכל נהיה ברכו ומעם עלם כחסד יבנה הכל אומות
שהם חוב עמכות נקראו אכנס ומפוזרות ואלו הם ספיות שהם החסד והנה
נקראו בתרים לאשר אמטה והם ידרי אדם ומחת כנפיהם כל על התפא שמר
כיוע שהוא לא כפי זכר אלא כפ זכות כפ חובה ועל אלו נאז כי יש לספ
מוצא וזקום להב קורא כסד אחר וכבר בארע כי יעו ולן וזהב אפתה ככר
כיארע שהוא אדם ומיע יחין החסד יצרת על וכיערה ההיא טע ישר
ועב חייכה תורה להבא עה ארוזה ואי תכא האם ותכפר על העשה כנה
והשום טעם טהרת טמאים כחם חיים כי הוים הנימוזים בחסד הם
למעלה ומצות העוואה שהקרים טמאק הוא ומיע שואל שהיא וזרת הדין
קשה וזרה העם ינה לכן לרחוק הכן כוהי כיוז לכוז כי העשן העברה
נשפעת וזן החסד וכפי כוונה אכנס כשחיינה יכנס לפעי ולפעם ולכוז לכונת
החסד שהוא לכן ומיע שואל יצרת אריה ומשם סוד הזאת דוים עמו
טמם וזרת הדין שיעו אדום ולכן עבורתו כרה כי כ חייבו חכמים לתת
אל וזרה וזרה כח לפי עיעה ולכן אוו הכחוב כשע השערים על אחר ל
ועל אחר לעואל לשען שהוא וקל שפע וזרת הדין שואל יקטרך וער
משם נחו ומיע שחיעה וכיסוי הדם כל שחיעה היא וזרת הדין ועב אוו
אשחוט כסכין שאיע פקודה כרי שחתיא נפשה כוהרה כשכל כבוד הוזה
העושך וזע וצ כיסוי הדם לכבוד הוזה היא וכפי זהב של כן יחו
לאותה וזה כי הכן טכש לכונת טמא וזרות החסד והפ שהיא וזרת
הדין ועם נסוד הוים לכונת החסד ועסוד היין לכונת הפקר והרחקות

כתפא שהווינאר החיים וכן הע ג מעלות הנכואה ונוח הקורט וכת קול
הנכואה כארץ יטר דוכים ונוח הקודש לונה אן הנכואה נמי כיוון יטר דוכי
ה וכת קול כלי וקוס וקבל אוב ומי כן הר מעטין הוא שויה ויהיה רבה
הזיוחד ששאיכך כל רבי נקרא מעטר ולשון יוב מעטר ויכול להיות השאה
וקלים שפע אן הע לעשות סאחות פי חומר כנררי ובשכועת ים
סוד כזה שהער יסוד לכנין שהוא הכנה כי הוא חרר עצמו מדירתו של עולם
שהם הו ספירות והשכועה ולשון שכועה שהערים על גבי תורה עולים כי התו
אן הו ספירות והערים אן היסוד שהיא הכנה ולכן העיר לטל המציה לא
ידים המציה כי הנר לועלה אן התורה שהמציה כתובה בה ואין כו השכועה
יען כי פנייהן ואונת הנטיש והשם יהייט נפל אוח אהיהן אהא סוף
אך ה אועיר כל תעשות שלא שדענה עליו חמה לא שויה תעצת ודה רוד
לעיר כתפלת המנה ארת התם שהיא ארת החוה והתפלו כמדה הדי
שתחרר אחריו כתתעטס כליה וכשיעמוד תפלתו יכיון במדה התם שהיא ארת
הרחמים וכמדת הכנה שהיא כתתעטס שהמדות האלה בתחלה נעטס לו וקבלו
שפע ואחר כך עטס והמלין יכין אם יתפל המתענה כליה או יטבלו כי
ישתתפו תחנונו ותחטע ארת החוה כיוחת ויענה וכלר שתהא תפילתו
ומדעות ואיך ודהו חיות לילה אקום להדות אך כי ער חיות ארת הרחמים
מטוירת ומשכחת למעלה ואחר כך ובקטות שפע ומשתתפת עם ארת תחטע
שתיא הכנה וזאת המדה הנקראת תחנונים היא הכנה שהיא שאישי לו חסונה
כדכתי וחטתי את אשר אחון ומחלתי את אשרי אחס וזהו ארת חטן ומדת
רחם שכיג אדות וזהו שאול רבן אול תעש תפילתך קבע אלן יחולי ומחטעס
כלו אול תאז ברעתך אבקטו אן הרחמים לכר או אן התחטע לכר אלן יחויס
ותתעטס כגרי מחסבת הלב לייחר שמו ארות של הקכה כדכתי וחטתי ועו
והשם יהייט נפל אוח אהיהן אהא סוף כתב לפי לא טעיר א ואחי לא יהיה
והוא אחר התם והע שנא יעל והמלין יכין פי כתי יתע אך
הוא זהו אשוישי שהיא הכנה ועל זה טוה ג קדוש אחר לחכמה ואחר
לכנה ואחר לכנין רהייט ו הספילו ושכח זה לכתי זה לרעת כפי יחורה בר
ידר זרעת החסיד ה יעמך בן הר ל השכח חנה לתשובה וג קדוש וג אכות
אנשי הסוגה היו מעורין וקניענן כנטיעות וזהו שאול נעשה לנו סם
כל שהאזויט בע שולן כהחשבת הספיר ועכ ענשו להכירם
כל שונות וכאריעות והוא ארה כעך ארה כי הם קניעו ועקניעו כאריעות והע
חטאים רואה לחטא אכיהם ובשכיל זה רישו רב אכור בע כע אדם אור כרי
אטו שאר אישין כרי חמריא כרי גלייא אולן כטי של אדם קדואה שעשו
כמעשה אדם והסתכל בו כי בכל ענין ההחבול הזכיר אהים וכענין הסוגה
הזכיר השם הזיוחד כי האכל בעבור בשחתת הארץ והפוגה בעבור שקניעו
כנטיעות וסם עעשים כצוה קבלו על שם שקניעו והאזויט ארה והאזויט
עם היירה וכן ארת סדום שהפירין טג הכתעקרה הנאה אולי והאשכא יכין

3

4

זאת ובאותיות יודע סוד ומדכניט כל זית הכיפה סי כי חפצים אפר כי
ואת הע כל רובי מקומות שרבו הכתוב זאת הוא הע וזהו כי ואיש
ליקוח זאת כלום הע לקחה ון התפאק והכין כיה עין סאין וכו עין החיים
ועין הדעת ומתם יעו הער ויפד לו ראשים והל ראשים ארבע ומלות כל
הפרשה וזאת לחמה וחזו לחמה ועין הדעת ועין החיים כי עין הדעת היא
הע ועין החיים היא התפא והארס חטאו כמעשה כאכות הפיר שהוא חזו
ואחשבה שדעין כעניעות שהפיר הע ון התפא ועבר הע אבד עב קיינין
חייין וגם הנחש אורו הכל דרך השל כי היום אין נחש אבד אבל ריעט לומר
מדבר וער כקלותו יכרבה כאויות ולו כשאר כרבות שכל רמזים כפולו המיו
והחמס אמת וככל לעבדה ולשורה אלו הקרבעת שנ תעבדון את האלים הוה
תשאיו להקריב לי באועדו יחזו כי הקרבעת יינחחו ויגלו כעין החיים שהוא
התפא וכעין הדעת שהוא הע ול עני עין על ידי פיס שנעשו ריעוט ומספיע
הספיע על הע ומחש יטבע כל העולם ובי סוד המקבל כהכל ענין גדול ואר
כי הכל היה רועה יעון אחר שנהרג ייטא נשמתו כמך שת והיינו דכתי וזשה
היה רועה וזהו עדיק ורעו כאשר הנפש אינה זכה והגיע לזאת הק וזוהינה
ומחזירה כמך אחר ומתייסר ער שתקבל חובותיה ואז כמך השע לא טקדה
ומחזירה כמך השלישי והייט דכתי על ארבע לא אשיכנה גם השכטים שומדו
יוסף לא נפיע חובס ער י עקיבא והכירו והייט דכתי הן לא אב יפעל א פעול
שאלש עש גבר יודם היאשון דין פיעושין נכאוד ונ כעין רוגאן טל
זענה וזהו מאורס שאו דכתי ארס וחזו וזו ונ נכראו לא ארס
זכח התפאק וחזו זכח הע עין החיים תפאק ועין הדעת הע שהיא ומלות
שפע זכח היעדיק חטאו ארס ודינין כעניעות שהפיר הע ומדיק ומן התפ
שהכל מחש והכל אחר וכדבר הוה חטאו נדב ואזיהווי וגם אחר חטאו כזה שדעין
כעניעות וכאותה האב הוכיר ומטרון זהו הע ומן הע בזה נבואה לשע השלים
נבליס שהם ומכמת הע ומן הכוזב השלים ומתולשות הנבואה לכוזב שעשה
אשה וחשם ואשה וחשם אנכאים אלא שושה שתכל באספקלריא בתזירה
והיין התפא והנכאי למעוז הע וזו דעתי ומסכים לדעתי ערוך החי
נדין תפאק ועש כרובי שהם של דהב ומע שגם באים ומס הע
שהיא ומת הדין היפה וכבר יאז כי ומת הדין היא אש ומתים והל ומתקן זל
כתב כי בכוזבים שעשה אשה לכבוד ולתפא והוא הוא לתפ ולע ועש חוש
אמות הכמך האחר וחוש אמות הכמך האחר חזו כי הל תלוי כי ספיה
ן טעם ודע כי עחזים הם נעבור שחטאו כאותו דבר כינדיק יסוד שהוא און
כרית שהפירו כיט ובין הע ולא התכוששו תחלה שהיו כשלים נבליס ערס
שחטאו כי ומתלה היה אותן ענין לבס כפעם וכידס שאין ארס ומתייש ומפני
או מידין ואחר שחטאו התכוששו להיאות שנכשלו עומתתי כסם יכי
שהטובה ומקומה כמטוסה שהיא הספיה הקדויה כיה ומחש
משם ומתולשות ער הע ויניאות ונכנסות כמך וכחורתן אס וכו נעולרת

ו

ו

לכרון

מ

על פני המים וזכרה כל כמו על גדולו ירחק על פני המים כל הדברים הנקראים
מים כי הם שהם רוח לן ספיה הוא מים כי הם המים שהמים משפיע משם
ויאמר אהים אהים זו התשובה והו שאמר רבותי נתעטף בטליתו נתעטף
בחכמה ואז יהי אור פי התם וכן החכמה יצרה התורה כי חזנה נתפשטו וכל
עמדות חכמה שהם ראש וזכות לתורה ולכל החכמות והו כתיבה וכוונה שאומרת
ומתריבן כזה שכל הדברים נעלמים וזהו יתפשטו הדברים שהם כמין כי כמין
הפועל ויפעלו ויתקלו כי התם והע שהם פעולות ויהי אור לא אור ויהי ק כמו
כשאר הדברים כי כשאר הדברים נתפשטו ההיות התפשטות הויה ולא יערה
ועתה נישיר היורה על און רוחה אור התם והע לאור העליון כי זה שאז ויהי
אור על התם והע שימש ער יוס כביע וראה שאין יוכל העולם להתקיים באור זה
מרב וכותו ונצו ארצקים לעמד לכא כי הויו מוסיק אור זכ על כל אאור אור והוא
טאז הכתוב והיה אור האבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתמים
וירא אהים את האור כי טוב כי טוב וצוית כהטיבו הענין נרדק כי
כמדולק מער לנר כן נתן כח להיות להתפשט וזהו האשך ויכל אהים כין האור
וכן החשך הכלל לכל אחד התפשטותו והוא שכתו והו ויקרא אהים לאורים
כח הו שהיו התם וכח הו שהויו הע לילה וערין לא נתקלו שייטו תולדותיהם
ונברא העולם יהי קדוץ בתוך המים היין הח משפיע הח והקדוץ כמו
כן התפא והדמי כצדו הכינאים וכאשר בתפא בתוך הח טעמו המים שהם
החם קדושים ואתה וקדושים והעלה וכל הדמים כן כמו לרי הסעלים והו שאז
הו כשם ששכינה והעלה כך השכינה והעלה לל שכל ארה ומה משפעת
ונשפעת והגבו בהמה וכן אה שארה גטה העל גמה שומר וגבוהם עליהם
וכאן התחיל העשה ויעש אהים את הירקיע התחיל לעיר התם עזרת מקום
והקבלה אך לא עליהם כאדם המפעל או מקום לבעת ולכנין ולא נאמר כי טוב ער
טעמוה המחשבה טעמה המקום לע שהויו הו כיום השלישי כאותח תראה
היבנה שהיא הו כענין שני וא טוב היות האדם לבו שהויו התם והמין יבין
ויקרא אהים ליבשה איין המשיך הרען שהויו סוף המחשבה פי סר
עליון טאין מחשבה אכפסת להשיך רכב כה אל היבשה זה הו כי משוע
יבשה רכב שאינ שטה פיר כי ערין לאן עשית פיחת ער שברא האדם והאש
סוף המחשבה איה טריא כלל כל הדברים כענין אחרים שחוק יאשית ועווק
אחרית פי ראשית החכמה ועווק לל חס העלה לעליונה המעב ואחרית היו
הו ולפיכך אהו לל כל העולם לא נבראו אלא כשכל ישר לל מפע דמות ישראן
האחת המיוחסות ישר כי הם מקבלים שפע משכש האילן ומעקח ומגפן
של אילן שהוא הקו האומצע ושאר אומותאן הענפים ולמקרה המים
קרא ימים המשיך הקו האומצע היונק וכן הזקור שהויו הערוך אל התכונות
השורה שיונק וכן האוח כענין שני כל הנחלים הולכים אל הים כל היצירות
נמשכים אל התפארו וכן התם אל הע יסוד שאם שהויו הערוך כענין שטא
כי דרע השלום וכו' יהי האוחת הם עלומים בלא יערה שיאירו ומקרא

Handwritten marginal notes in the left margin, including a large initial letter 'L' and some illegible text.

תורה

וְהַגִּיזָה וְהַגְבִּייה וְהַתְפָּאֵר הַסּ אֲבוֹת הַעוֹלָם שֶׁהֵם הַחֹסֵד וְהַסּ יְהוֹת
 הוּא הַגִּיף עַם הַיָּאוֹשׁ וְהַנִּינֵחַ וְהַהוֹד הַשׁוֹקֵד כִּי כָל יְסוֹד עוֹלָם הוּא אֲמֵשׁ
 כְּתֹב וְכֹל הַמְּאֻכָּה הַעֲוֹת הַמְּשֻׁאָּר הַכֹּתֵר הַמְּקַבֵּל וְכִינן שֶׁנֶּחֱסֵב וְעַלֵּין נֶאֱמַר
 וְאִשׁ חַיִּים אֲבָן יִשָּׁר יִגַּם עַלֵּין נֶאֱמַר וְסֵפֶר חַיִּינן עַלֵּין וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד יִמְיָן וְשׂוֹאֵל
 לְשֵׁם תְּפָאֵרֶת הַעֲוֹת וְיָמִין וְשׂוֹאֵל הַסּ יְהֵם וְהוֹד חוֹדֵר לְמַעַל אֵין לֹא הַכֹּתֵר עַלֵּין
 כִּי הַכֹּתֵר עַלֵּין אֵינֶה מְקַבֵּל אֵלָּא מַעַלְת הַעֲוֹת אֲבָל זֶה הַכֹּתֵר כִּי רֵאשׁ הַגִּיף שֶׁהוּא
 הַתֵּם יִשָּׁר הַכְּרוֹבִי הַסּ הַחַ וְהַסּ וְאֲכֹן יִקְרָה לֹא הַתְּפָאֵר מְקַבֵּל שֶׁמֶע מִן הַח וְהַסּ
 וְאֲכֹן יִקְרָה לֹא הַכֹּתֵר הוּא הַנֶּחֱמֵר שֶׁהוּא רֵאשׁ הַתְּפָאֵר וְעַל דֵּהַתְּכוּוֹן הַכְּתֵב וְהוֹד
 רֵאשׁ רַמְכֵּן אֲזוֹת רֵאשׁ הַכֹּתֵר הוּא וְדִכְרֵךְ אֲזוֹת הוּא הַתֵּם שֶׁהוּא תוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב
 אֲזוֹת כִּנְגֵד יוֹד הוּא וְיָן הוּא כִּי הַיָּאוֹשׁ שֶׁלֹּא מַעַל כִּיעֲרֵת יוֹד וְכֵן הַחַל שֶׁאֲזוֹת
 כִּיעֲרֵת יוֹד וְהַכְּרִיחַ הַיָּאוֹשׁ עַם דּוּמָה לֹא וְהַנִּינֵחַ כֹּן כּוֹנֵן הַסּ וְכֵן וְהוֹד
 הוּא עֲשֵׂאֵעַ וְלֹא אֲנַחֵעַ כִּי וְלֹאֲךָ לֹא דִשֵּׁם שֶׁל דֵּ אֲזוֹת שֶׁהוּא כֹתֵר עַלֵּין וְכֹתֵר
 כֵּן כְּתֵב לֹא אֲנַחֵעַ כּוֹז כִּנְגֵד הַתֵּם שֶׁהוּא שֶׁשׁ קִיעוֹת כִּי וְהַ שׂוֹי לְעוֹלָם וְהוֹדֵכִי
 לְרַדְרֵי וְהַ שׂוֹי אֲהִי יִכְרַם אֲהִי יִנְחַק וְהוֹדֵכִי וְהוֹדֵכִי יִעֲקֹב וְיָן דִּמְוֹלָשׁ

6

קִיעוֹת שֶׁהוּא הַתְּפָאֵר וְהַנִּינֵחַ וְהַהוֹד וְהַסּ כִּי הַתֵּם כֹּחַ הַרְוֹת אֲשֶׁר הַכְּתֵב הַקֵּץ לְאֲמָרָם
 הַכְּרִי עַוְזָה וְכַעֲשֵׁל אֲזוֹת כִּכְשׁוֹ כֹּן כִּי הוּא סִפִּיר עַלֵּין וְהַחַחְנוֹת יְסוֹד
 הַכְּנֵיץ וְיָא כִּי אֲזוֹת הַיָּאוֹשׁ יִכְבְּשׁוּם
 חֲכָמָה כּוֹחַ אֲהִים חַיִּים סִפֵּר דּוּמָה לְתַבֵּל
 חֲרוֹחַ סִפֵּר דּוּמָה לְיִרְדֵּךְ חֹסֵד דְרוֹעַ יִמְיָן וְכֵאֵן וְאֵיֶךְ עַם סוֹף סִפִּיר דּוּמָה
 לְחַיִּים וְהוֹשֵׁ עַם כֵּאֵן רַחְמוֹת דֵּין דְרוֹעַ שׂוֹאֵל אִשׁ חַיִּים וְכֵאֵן וְאֵיֶךְ מַפְטוֹת
 רַחְמוֹת תְּפָאֵר רַחְמוֹת דְרוֹעַ שֶׁל יִעֲקֹב עַם חַיִּים עוֹלָם הַכֹּחַ הוּא הוּא חֲרוֹחַ יוֹם
 שׂוֹי שֶׁנֶּחֱמֵר בּוֹרָא שׂוֹיִם גְּחֻרְשִׁים וְתוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב כֹּתֵר וְעַרְפֵּל עַוְזָה שׂוֹי
 וְכֹתֵר עַם וְעַרְפֵּל סִכִּינן הוּא כְּתִיב וְהוּאֵי הוּא כְּתִיב כִּיֵּי נִתַּח שׂוֹךְ יִמְיָן שֶׁל
 חַחֵי אֲוֹרֵס חוֹמָה לְוִיָּן הוֹד שׂוֹךְ שֶׁל שׂוֹאֵל וְיִשׂוֹר לֹאן נִטְעָה אֵל אֲוֹרֵס יִעֲרֵךְ
 יְסוֹד עוֹלָם יוֹם הַשְּׂכֵעַ הוֹחֲכִיר יְסוֹד הוֹדֵכִי אֲוֹרֵס לְוִיָּן וְלֹאן נִטְעָה אֵל אֲוֹרֵס
 וְאֲוֹרֵס נִטְעָה אֲוֹרֵס וְאֲוֹרֵס נִטְעָה לְוִיָּן וְהַ שְׂכֵעַ עַם וְעַרְפֵּל סִכִּינן לֹא עַם

קב"ה יפ"ה חכ"ה ע"ה
ב"ש ע"ה ו'ה'ל כו"מ ה"ה

הַנְּשׂוּמָה וְהַגִּיף הוּא עַם הַיָּאוֹשׁ וְהַהוֹשֵׁ לִידַע וְהַנִּינֵחַ שׂוֹסֵב כִּיעֲרֵת הוּא הַקִּוִּיָּן
 סִכִּינן כִּי חַחְמוֹת שֶׁהוּא חוֹנֵעַ אֲזוֹת לִרְאוֹת הוּא כֵאֵן הוּא סִכִּינן כִּיעֲרֵת שֶׁלֹּא וְהוּא
בְּרִאשִׁית כִּיֵּי אֲהִים אֵת הַשׂוֹיִם וְאֵת הַיָּאוֹשׁ הַכֵּ כֹתֵר עַלֵּין וְרֵאשִׁית הַיָּאוֹשֵׁעַ
 הַנְּקִיָּאת חֲכָמָה נִמְיָעוֹ אֲתָה לֹאד כְּתִיבָה אַחַת נְבִלָּוֹת כִּי סִפִּיר וְהַנִּינֵחַ
 שֶׁהַחֲכָמָה נְקִיָּאת רֵאשִׁית שֶׁנֶּחֱמֵר חֲכָמָה יִכְאֵת יֵי וְעַם הַכֹּתֵר עַלֵּין הַחֲכָמָה
 כִּיֵּי שׂוֹיִם וְאֵיֶךְ הַתֵּם וְהַנִּינֵחַ וְהַהוֹשֵׁ הַכְּחֹת הַעֲלִיעֵת שֶׁהֵם הַח וְהַסּ וְכֹדֵה כֹּל
 כֹּל הוֹדְרִים הַנְּכֵאִים וְאֲחִירֵךְ פִּרְעַ הַנִּינֵחַ וְהַחַל וְסוֹף הוֹעֲשֵׂה שֶׁהוּא הַעֲשֵׂה
 נְעִיר כֹּל הַכְּנֵיץ אֲזוֹת וְהַיָּאוֹשׁ הַיָּתֵה תוֹבוֹ שֶׁהַיָּאוֹשׁ הַעֲשֵׂה כְּתִיב שֶׁתִּתְּנֵל אֲעֵלֵת
 הַעֲלִיעֵת הַיָּתֵה תוֹבוֹ לִרְ הוֹחֲכִיר שׂוֹיִן לֹא וְהוֹשֵׁ לֹאן עֲרָה עַם שֶׁנִּינֵחַ וְנִנְשִׁיֵּת
 יִעֲרֵךְ דֵּךְ יוֹת מִן הַיָּתֵה וְחֲשֵׁךְ עַל פִּנֵּי תְהוֹם וְהַ עוֹזֵךְ חוֹס וְעוֹזֵךְ תַּחַת וְחֲשֵׁךְ לִרְ
 הַחֲשֵׁךְ וְהַיָּתֵה וְהַ שְׂכֵעַ וְהַיָּתֵה וְהַיָּתֵה הַכֵּ וְיָחַד אֲהִים שֶׁהוּא חֲכָמָה וְיָחַפֵּת

ריע או לאן היתה פי אלא אוחו מת היתה עערת הייא גש יעעת וזכיתם
 את כל היעתי יי הנע עואר אפעך טם על היתר קבלה ויש חכם גחל כי
 עש גחל יט שעתן הק לאוכרס הקיא כי זולת הא לא היה חיליד כי הא
 אחינה של טם כן ל כה היה לו כח להליד כי היא היתה אם ל ח י וסיה חספך
 העעם על זואר רבו אחרו כת היתה לו לאוכרס זכינו ובל שואר ל מת הוענו
 זכל שהוא יסוד עולם הכל ונתעו לו על טעם שאו כי כזרה הזאת היה כור
 הוליד כי אעפ טורה ויחזר למדת חס ויי הקיולה היה יניך למדה הזאת
 כי היא כח כל חעשה כע העולם יען כי התגת העולם כה והיישכל ייך
 ויוליגה היתה כוונתם רבו שאו יתן אמת כנפון כי היא נפסק תולא טעם
 יי הולך לפניהם יומם אא ח כל מקום טנ ויי הוא זכית ריע שהוא נשכן מתך
 בע והו התפ הולך לפניהם יומם בעמוד עץ ובלילה בית ריע שוכן מתך עואר
 אונא האיר ארס כעעם אשר ען כעען נכאה אתה יי וענק עואר עליהם וכעמוד
 עץ אתה הולך לפניהם יומם וכעמוד אש לילה וכאלה הדברים רבה כח כי לא חקפון
 תנינו כי הולך לפניהם יי לשעבר אע זכית ריע אבל לעמד לכא אונ זכיר טנ כי הולך
 לפע כפי יי וואספכס אהי ישר תמא יסוד האדרש כי כגאולה היאשועה היה הקנה
 עינה כיום זכית ריע עינה כליה

בשולשים

ושמים פלאות חקך חכמה יה יחה ינבאות אהי ישר אהים חיים
 וואך עולם א רחום וחנן רס ונשא שוכן עז ארום וקדוש שאו י
 כשוארה ספרים כספר וספר וסיפור פיר כשולשים ושמים עשר ספיר זכר וזמות
 ולקא אפיש לה לעשר ספירות א רוח אהים חיים שהוא קול רוח זכור לאן
 דמות יערה לראשיתן אין חקר ולאחריתן אין תכלה וישם אעל חן כסרו
 על כחם המיוחד על כסא כבודו ולזה חס כעך ז רוח ארום שכרא וחוחו ככ
 אותיות שאינן כלא יסוד וכלא רוח וכלא הכה להשכל האונן כלי זכיות
 שנעשה כנפיהה כך האותיות נעשו ארום של הקנה ויהן כאחידתן כיון עלונו
 ותכל לכיאות כרה באותיות האלפאן כיתת ולקא חפיר זהו כינין ז אים ארוח
 פיו עדין הים כביטל כשרודס יכול לעשות כן ומתלחה הכל רוח פיו ונעשו
 מים כך הקנה נפת והויניא הים אלהות רוחו הויניא הים עז אין חקר וזספר
 ומאות מים חיצותו ובה פירם תבו זהו דו יתך המדק ל העולם כולו וכבוזה
 חטך שעברו סכיב לעולם קודם עלות הטחר ועב נקרא עלות הטחר שעלה
 אות בשחר והאורה באה זכר לרמ ונעב עליה קו תבו זוכע כבו אלו זכנים
 האפילויות האשוקעת כתהום ומהם המים זכים ויוניאם לעולם והמים ההם
 הויניא וחוחו הקדוש ולכן עומדים כחלוי על עולם כזאמר קדוש כמו שהיח
 עואר כחלוי של עולם טנ זכין הים ושר חעל לרדיע על לא טוה זנת כמות
 זסו להקייטן פכחראן בלע וכזקעק נטה איין זי רוחות פירש זמן ומתחן זעל
 מזרח מערב ינפון זרום והעביר אות אשו הקולה לייבש אותן הים שנטה זמת
 זמן הארץ זי רוחותיה ובחוס האש שהיה כזקוס זה וזקוס אחר ובכך נעשו
 זכנים זרס ירוקות זרס ארוחות זרס שחירות זכ כשר זרס תכל לנטל כל כך

כי יעשה יום

שפיע פעולות התפא והע עב קראס גזול כי הם אכות לתולדות פי אכות של
הספי צפניות ותפא נקרא האזר הגזול והע האזר הקטן והם אכות ד
התולדות ביום החושי או ישירי הויים האזר זרע השלובס'וה ותזנילו
הויים העליונים הנשפעים מן התפאז והע ועב כוך יותם אעשין ככה
לקבל אמועלה וזהוילך אנה ועף יעסק על הארץ הזומע החס והפח לתפא
ולע זהו עין יעסק יאמלו כל אחד ומחו על התפא ועל הע יכרא אהים
את התבטע הגזלים הם ד מחעת שכנה מיכא גברי' נפא אורי' ועד כאן
לא הזכיר לשון בריאה כי חסאן החו העולם הנפרדים כלו טלבים נבדלים הם
אזלכים ונפג החיה פעולות החלואכים טהוזה הוח הנמשך אמועלה
אשר שכנו הויים זה החסד כי כנר און שהויים אשפיע החסד והכחוד
הזקבלות אנה עניכות לקבל כל יוחת ואחת שפעלפי פעולתה ואלאו את
הארץ זה הנ כראו כפון האל אכר כי כל היצנות נמשכים אליה ומאנה לפע
העף ירכ בארץ כלל בכחות הנמשכות מן הע ביום נשלים הננין
בטרה שלמה כרא בעלמיט כדומתע השלוחת הננין לעשות פרי זהו שמו
אכור כרא אהים לעשות ועד כאן בכל שעות יחי כראשית לא הזכיר שם של
יוד הי יוהי כי הי ספירות נבאלות כשם יוד הי יוהי כי הי יודו לחכמה והלא
כיוסופ כמד לכנה והויו יודו לתפא והא אקרוצ כמד אשער ואיך יוכר
השם על השואת הננין והו שאו רבול כמד אהים הסמ רב ער כיון אסון
ואיך כמד חלכים קקור רב שהם התם והע ועל זה און זכים השכיב שנת
ינמש נתפשטה שמה כמד שנאלחו כחות וערות והחו התולדות כמד שואם
והולך אלה תולדות העוים כי טוב התם והע והמשכס הולכת
אורחת כי הם סוף המשכה ובאחרונ כיום הששי והנה טוב מאד עניןסוסן
כתחלת מאד החכמה ויטלו השוים חלשון כל קשויה וקרי ועל
ועד התפאז העושך ומין החסד והפח חלועלה מן החכמה העליונה
להשקות את המן היא הע שהיין הנ וחשם יפד כי הספירות כולם על הע
זה כלל הכל ויוחד בלי פירוד וחשם יפד עולם הנפרדים והיולד יאשי
הם ד מחעת שכנה אשר הזכרע וכנס ד חלכים חלק בזורה חלק האעבי
חלק העשין חלק הדום הגה די דברים יכיס מיכאן נקראו ראשית
החכמה הראשונה נקראת ראשית מפני שהיא כאש לנתיכות והחס שהיא יד
יארן נקרא ראשית מפני שהוא כאש לשכע ספיות והיא תחלת ספיות והע
נקראת ראשית מפני כ חשם תחלת השלים הנבלים שהם האלכים וקראו
הסייעלי שם וחשם יפד והיה לארבע כושים שהם ד מחעת שכנה וחסויו
לע כמד שאו הפסוק ויתבעמו שם ע כמד לע וישל נקראו ראשית הע
הוא ישי וכן נקרא עץ החיים אעלה סוס אלת הכוכב החס והפשה
הכמים ואת לבט הע החרכ זה יסוד וזה חיוני כל יבול את
לפי החוכ המתפסת פעמים אנשים פעמים נשים ויך כרך את אכרהם
כל ז יהודה ריש כי בת היתה לו והיא זרה השויעת חילך מרות והיא נית

כח עש

התורה ולא יטע שום נשמות לקבלם לבר שמוקן של ישר וזהו שם הופיע
 מהר פארן ורח משעיר לחו וגו' פ' כנשאותיהן הנתב מדבר ונשכעו יחד
 שלשה דעים הנשואה ורח הכהונה שלא יענה זה וזה ולק כשחודש יטן
 נשמות יוצא לחוץ וחוזרת דרך נחירין והנה היין סמוכה לנפש ועירה לפניו
 וכשארם רוצה להדין משעט היא מעינתו וכשארם מקיין כבלה כשארם
 מקיין חכיו הנשואה והגרת להעניו וליכנס כחך גש דרך נחירין ולקבל
 ארס דופק כשומקין משעט פתע פתאום וגו' חלואות באין על ידי ששעשו
 הולכת שוטטת מהר כרוח כדרך ורחק וחוזרת ומגדת לריעה זה שאלמה
 ומינתה הג' פלאות חסמה חקד יה יהוה ינבאות אבי ישר ארוב חיים
 ומלך עלם אז רחום ומנון רם ונטא שוק על ארס וקדוש שאו ופירס לג' ליה
 עד ריש פ' ופירס השמות האלו יה יהוה יעיר עלומים יעיר עלומים ששם העולם
 הזה והעולם הכיו כי שני שמות הם יה יהוה ופיר יהוה משמע ג' אטועת
 להכין לשעבר הוה כנגד ג' פעמים דרך וק תקע אומר כסדר קדושה קדיש נטאר
 ארומאן וכו' כמו שמופיר כמשעט ארכבה פירשו עליו ענת שכרא וזין ומעין ר'
 כרחם אלהו ולשכחו שם קדיש על ארעא עובר גבורתה הן העיסים שעששות
 לנו ככל יום והייט שאע אומרים קדש שוק על מקדישי שוק ינבאות כלומר
 אות האו ינבאותיו יכולין לראות יק כאות שאו כלו בכרוב התימר לו שכיו
 אאות על כסיוו להיות שם והוא ישר שר הוא עמו ישר כפע יז אהים חיים
 הוחייה את הכל האהים חיים ועמ' א' שהוא חק ואומץ אוקטיים עירם
 כנגדו לפיע מהם ומיהא איע כחלאך שג' לזו יטו לפשעכם אך הוא רחום וקטן
 שדי שאו לעולמו ד' ויא אש שודרת ואט אוכלת טג' אש אוכלתהו ר'
 שהוא יטב כרוחו טל עולב' א' עטון שהוא עשא על עשאים נישא ככבודו וקל
 תפארה והוא נישא וסבל כל כרכו וככה וכבדותו מעלה ומטה דרך העטון
 הם למטה ומשאף ומעלה אבל הק'ה הוא למעלה וטשא מעלה ומטה כמליית
 דכו והוא למעלה ומשאן טג' נטה יפן על תהו תהו ארון על בלימה שוקב עד
 שחלכות ערי עד ערי כליוסוף ומלית קדוש שמו הוא קדוש ומטרתו קדוש
 ולו אומ' דרך וגו' כטאשה ספירם פ'ס' ג' מיט ספימת אומ' כפ'ס' אחת ו'
 כפולות טעם יכ פסוטת שלישיית והג' כ'ספ' ספ' וסיפור והפ' כספר לשון
 ומעין שכל האותיות נעשו כמעין כמן איך ככ' ג'ס' א' עשירית לז' ויז' ויז'
 עשיית לדוק וכן ככ' ג'ל'ש' וכן אכ'ג' טול חר חן הג' אות שלישיית ושם על
 אות יא שונה ונעשו ששטן ג' פ'ס'ים כ'כ' וכן ג' פעמים כ'ג' שיה חר חן
 הד על הג' ונעשו ג'ג' איטדי האות האומ'עית היא שלישיית לשלש אותיות
 כיעפות וכן כולם ספ' היא הכתיבה שנעשית עיית האותיות שאין רחוקות
 זו לזו ככתובתן וכן פ'ר' לדון המליך היינו כתב האומ'ת ופירס' לדון המליך
 הקדים עשר ספ'יה בלימה ומספר עשר וינבעת חוטב כנגד חוטב ויז'
 ייחוד ויכוונת באומ'עית כולת לשון וכחלת הוא עשר ספ'יה לז' ויז'
 פ' י' ספ'יה רחוקתה שכן בלימה כלום פיר' ומלך וכן לז' כנגד

מד שינעם השיח ונחמת הריח דבר קשה כאן וכן נראה לך ייבא אסמך
הזכנים ופי שהאין מן האים נעשת לך מפני לקחן רתולדות האין איהם
ומאויק מים קודם העצרת האש לומר בהקפאה שנתן כסם אכן נעשו טיעופש
ונחלקו האים אג הקים חלק יחוד הקפיא ונעשית און כרפלי וחוק השני נעשה
שמים וכל נכאם שהנשא אש מחים לקחן מפני ליה וחוק השני שי הן האים
העליונים וזים התחתונים שנ מי מדר כשעו מים ושמים כורת תקן וכל כשליש
עפי האון וג פליס ל אט מחים שהנשא וחוק השלישי של מים אש
ואו תתנה שהרי ברית ארם הוועעת כיתן לעשות כך ולהנשא אט מחים
כיר מחי כל וזכות עהר ופר זכות שיקרי כירק בלע ונחלקו האים וטמל
כשמש כירח תיחז האונצת כמה של קמה ונעשת של שנתן סכיס לפי זכות
יעוין הזכות וזון האים אש ומפני לם אסקא יונא כניציעת היצואות וזן כל
ומכער יתאונת האש היונא וחוק ג האים כרא שמים וזל אכיס והיות האונע
וכסא הככר וכל נכא וחוס לבר הככר האונח שכרא ואשו הקולה יזק השאר
נכא מחס לא ינה לכזאס האשו והקלה שאו שוון אשם לישו כי אש אכלה הוא
ורכו פרשו כשש אשות הן שאש אולת אטו שכשענה שאוח האל אכיס וזה
אעש כי תכרע הושיט הק איבעל כינהם ושרפס וזהו שאו הכל כיי אהר
אש אלה הוא וכיערה של נכא ארום היה אג תלדות אש מים ויחם טע עשה
מלאכין יוחת אשרתו אש אהר והייט דתן כפיקין ומשאלתן יסר מעש ולכן
נקראו שמים שהיו אש ומים וגם לכן תלדות שמים אש כס כ שהאש עשה
למעלה ומים עהר כשתשים קריה על האש תהא אכשלות יונא אהר וזן כ
כשהאש על הקריה אכ כה האש עולה ומעלה ושש ספיה העתות עור לקחן
מפני להו נחתם כהם שש קיעות ארין כשש מיען המתחלק שמו הקול של שוש
אותות יהו יהו יהו יהו יהו ופי כספי יח ואשר מפני לאינך ו ספירות
העמדות ק עומות יחתינות הקיעות הששית ואלו הן ה עולם הערע ו עולם
הרכבנות ו עולם הארץ ו עולם היערה ו עולם הנפש ופי עולם הערע
הוא ו זהו וזן אשו השתחוויה כלו שככור הקצה ולאו כל העולם קול יוח ודגור
ואם אין חיחוד להלו ולטכחו אנה ישכחוהו עליונים לכן כרא מעין וכסא וכוכ
מיחוד יושב על כסא ככוח וזהו ככוח וזהו ככוח וזהו מערכ שאן עין פסס יר
וכסא השפת מרכבה מפני ליה וזהו שאו הכת ויעש אהים את הדיע וק הייע
מעין חיחוד כקיע עולם הרכבנות פר הם מלאכיס והיות ושרפס עולם
היערה הוא שהאין עין ויעש עולם המדע הוא נפש ככהוה האכתקו
כך כרא כורס והיא אדומה עולם הנפש זה הנשוא שהיא זון העליונים וכל
העו שארם חוטא ומתלכסת בדעת הכהאית שכתכו ונעשית ידוהו ועתת
רין לפע קונה וזה סתם אכתי יחרי תאות דעת ככהו וזשה אס יהו קטאים
כשעכ כסאג ילביע וכל עתם עוונ לפע ואותה נשוא נעשית וזח אהים
שנ ויפח כאפיו נשואת חיים וזו וכן כל הנשואות נעשו חיות פין לז וכיור
להם אלו נשואות וקודם לז אדומה ואדומה וכרה ופיר כהם אה ירע לקל ית

וה כח שחזרה הכח ושתחוי ו ותע **עשר** ספיח בליה נעין
סופן כחלתן כשלהבת קשורה בתלות שארון יחיד ואין שיני
לו ולפע אחד מה אותה סופי פי כרכר העשן סופו כחלתו שאין לו י
כאש וסוף כך לאו תהדר להכין כסוף וכתלות בעשור ספי כשלהבת קשור
בתלות פי רבו כחו שהשלהבת בין קצרה בין כחכה קשורה בתלות היא כך
רע שארון יחיד ואין לו שיני והכל קשור ותלוי עליו כדורע ענו ולפע אחד
מה אותה סופי פי כשם שאין קודם ואחר כך ואין קודם ליחיד בעלותו
ולכך השנה הספי ומעין ו ותע **עשר** ספי בליה בלום פיד מלחמי
ולכך מלהיחר ואם רין לכך טוב ומקום שאכן נאוי כיענא ושוכ ועל
רכבוה נכרת כרית פי ל אס יחין עליך לכך ותקף עליך יענך להכהר
ולידע שוכ ומקום לתלות הדבר ולכך נאוי ככן לעיל ולכך ככן כרעו ושוכ
ועל דרך זה נכרת כרית בלום להבין כרכוה ובלום כי ספי נכרת כרית ויילה
בין עשור אינבעת כליס וכיום שניתן חייטת ויילה לאוכהס אביני נשנית לו
ושענו וכת כרית שלא להיחר ולרבר אך לבלום ולכך עשה ושתה גדול ביום
הויילה והכרית בארס העשה ושתה כשכורת ארון שאלו שמו כרית ותע
עשר ספי בליה אחת רוח אהים חיים במך ומכוכך שמו של חי עוואים
קול ורח ודכוו זו רוח הקודש וכאשיתן אין חקר ולתכלית אין תכלה
שתים כוח וזיוח וחצב כהן עשרים ושתים אומיות כסדר ישלש אמות ושבע
כפולות ושתים עשרה פשוטות ורוח ככל אחת מהן שלש חים וזיוח חקך
וחצב כהן תמו וכוו כפש ועיט חקדן כחין עירוב והיניכן כחין חזרה סככן
כחין מעיבה ארכע אש ומים חקך וחצב כהן כסוף הכבוד ואופסס ושופי
וחיות הקודש ומלאכי השרת ומשאלותן יסד ועשע שש עשה הלאיכווחו
משרתן אשלוחד חוש חתם חס כסור שלש אמות וכן דפשוטות וקבע
כשמו הגדול יהו וחמס כהפ שש קיעות פנה לוועלה וחתמו ביהו שש חתם
חתם פנה אומה וחתמו ביהו ישבע חתם אורח פנה לפעו וחתמו כהיו
שואר חתם מעב פנה לאחריו וחתמו כהיו תשבע חתם רדום פנה לוייט
וחתמו כיהו עשר עשר חתם יספון פנה לשואלו וחתמו כיהו ט אלו
עשור ספי בליה רוח אהים חיים וכוו חים אש רום וחתם אורח מערב
יעפן ורום חקך כ פי עשרים ושתים אומיות יסוד שלש אמות פי
עיקר היעיות האותן ג אומיות שכל היעיות נכראו האויר שהוא
רוח חים ואש ואמות היו ושון אם לבינה תקרא שהוא לשון עיקר ולחן
ולחן ועפי ותו איך כראו ל היעיות וכן היעיות ככל אחד פקך חקדן
כחיו עירוב כשואתם האים ועשה הארץ ודיניכן לוועלה כחין חזרה אומר
ההקפאת האמן וקודם שהעביד אשן כדפכי כח פירדן פקך כ
עשרים ושתים אומיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה
פשוטות שלש אמות אומי יסודן כף דמות וכף חוכה ולשון חוק
והכרע כערים חם רואות שין שורדת אלה חוק ומכרע כינתיס כ פי

אינבע הם חמש כנגד חמש וכו' ה' אינבעת יג' אחר כנגד ה' אינבעת יג'
אחר וכן אינבעת ידים ה' כנגד ה' כרית ויאה תלויה ווענרה בין עשר אינבע
רע' יס' וכן ה' ובלשון באינבע עשר אינבעת ירי ארס להזכיר ארס ולהגיד
על ה' ספירת שפי' לחנה שיהא בלימה בלוי בלום פיד אולדד וכן ולהגיד
כהם וזהו כמות לשון לשון דבור ודגש בלמד אלה לשון וכמות האעור לשון
ויאה כרית בלימה ה' ווער להגיד על אלה הלשון אלוס כעשר ספיר האזור
אולדד ח' ה' קודם הספיר ומה יהיה אחרי וכן אכן ולהגיד כהם בעשר
ספיר היאך כראם זיינרס ועשאים ל' ומה עשר ספיר בלימה עשר
ולא תשע עשר ולא אחת עשרה ה' כחכמה וחקר כבינה בחון כהם
והקד ומה ה' העור דבר על כוונת והשכ יוצר על אכע פ' אכן כראם בעשר ספ'
ולא פחות כמעין תשע ולא יחד אחת עשרה להבין ולחקר כבינה וכחכמה שהם
בלימה לבלום פיר ולכן טעו מעין העשרה החונה לתחלתו שהי' אחת עשרה
אוטן אחת ועשרה שנים ועשרה וכן לאחד כל העשירות כהן עשרים חזרים
ומונים אחת ועשרים שנים ועשרים וכן לאחד שלשים וארבעים כך כשעלה
לכן להגיד שוב וחזור לתחלת הדבר לעשר ספיר ולהעמיד דבר על כוונת בלומד
על אומיתתו של דבר שעתן כרית לבלום ה' ספירת והשכ יוצר על חכמה פ'
אעפ שכוונת הכסא והככוב ויחזק לא אית וין ככוונת ולא השרה שכיעת עליהם
עד שנת כראשית לאחד שנגיאו כל מעשיו בעשר ספיר וזהו שיסודו רבו כיום
השכיעי נתלה וישב על סא ככח וכו' ומה עשר ספיר בלימה
חידק עשנה שאין להן סוף עווק ראשית עווק אחרית עווק
טוב ועווק יע' עווק חס ועווק תחת עווק וזרח ועווק מערב עווק ישן
ועווק ררוס וארון יחד י' ואלך טוון וושל ככחן ומושן קדשו וער ער ער
פ' אכן כראם ספיר לבלום ולהגיד להעריך ענה בעשר עווקות אילו מה
ראשית ומה יהיה אחרית ענה כמה יוכל להיות ל' כן עין כזה טובה שיהיה
ל' אם אעשה עבינה זו רעמה יוכל להיות ל' כן כבינה כהן רעה שיהיה ל'.

ומה למעלה ה' האעין ומה למטה ה' ההבוס ומה אכחל
אורח' ולהלן וכן סוף הד' כוחות ולהלן וי' פעמי' ג' עווק ככבא וו כנגד
ספירת בלימה ומה לבלום כהם אכן דע כלל כן ה' ארון על כל ולכן טוון
בלשון ארע' והוא ז' חלק טוון וחושל ככחן ה' ומה עשר ספ' בלימה
יעייתן כמראה בוק ותבלייתן אין להם סוף דברו כהן כריעא ושוט
ולחאזותן כסופה ידרוש ולפע כסאן הם משתחיים פי' יעפיתן כמראה
בוק פ' כמראה בוק שהם יטפים לכח החי וח' ומכסים פניהם ופע
האיומה ככל פעם ופעם כן הכא נאי חיד שדבר כ' ספירת תהיה אומות
עלך ודמו כהן כריעא וטוב כתיב הרינה ומהכרית לאחד ההילול ושוכלאוקא
וכן לחאזותן של יספי' כסופה המהרת ולכת לפע היות המדפסן ידרוש
וימהר לרס ולהגיד כאותן ספיר ולפע כסאן הם משתחיים פי' העסק כספי'
יערה וו כממשע זו חובה עליו להשתחות ליער כל לוח רוחו וי' אהיט השתחו

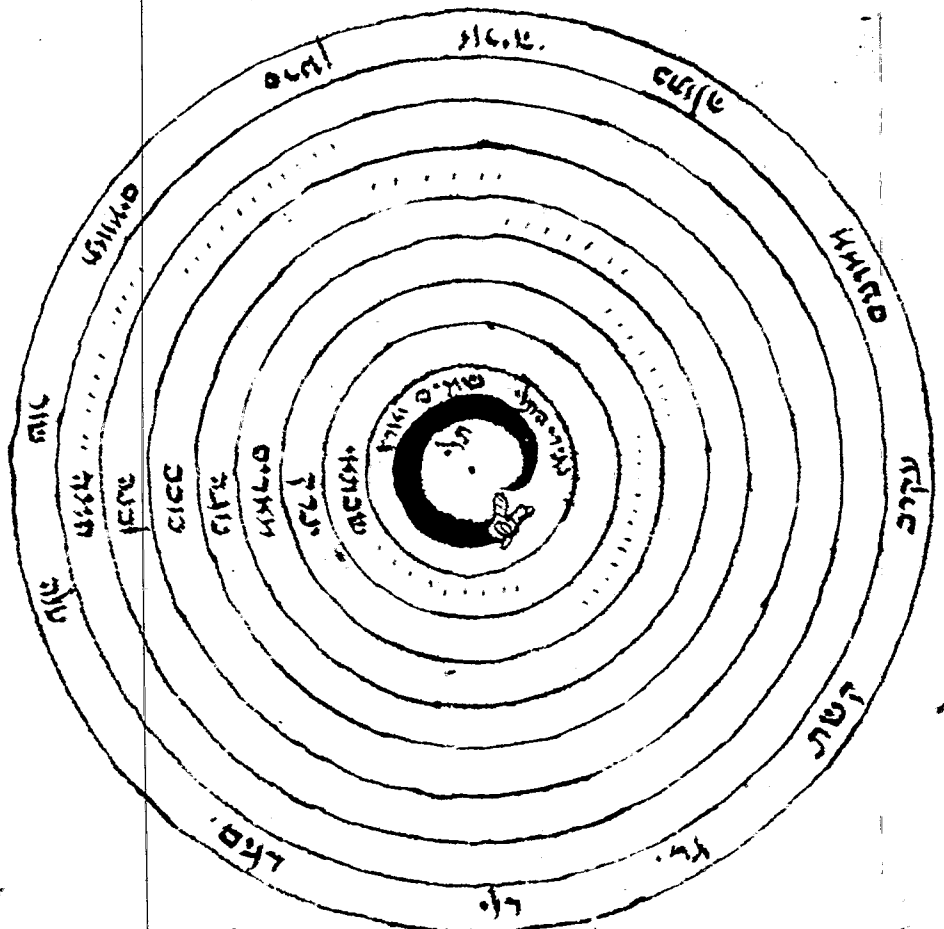
כי יתן לך ה' אלהיך כסוף הרצון מאד כשמה יתן מליוש הלשון
לשונות בלשון הארון וספרין בין השינים וכל שון טובה ומה ששפוטות
בין יצא חקדן חישן יתכן הארץ ויער בהן כוכבים בעולם ויחיה בארץ
ויעשה כעש וחקדן בהן שגשג וקיעים ושכע ארעית ושכע שכחית ופיכך
חיה שכישי תחת כל השמים לך כפלות כגד כפלת חקדן פי אעלי עשה
דמות עומק חישן כאחירוק ירפן פעמים הקדים וזעמים הקדים וזקדן
ומה ליה הארץ פעמי דקשות ופעמייה רשיות איני בהן וליסר העומות
כי פרי ויער בהן כוכבים בעולם וקדון יפרי ליה הנבל שרע ויחיה כשנה ויחי
חולו וטעמייה כעשן שעידי ונקמים יש מאש כעניס אינה כפי ל
כעש והשן וכפולן כעש שכעך דכרים ושכעך ונקיסות ופרס כיש הארץ ויער
בהן החליך את בית וקטלו קטרו ויפרי האותיות וזכו ועשאן דבור אחר
אננה כגד כפלת ויער בו שכלתי בעולם ושכח כשנה פה כעש וחיים ותמות
אית החליך יותגאל וקטרו הרע ויער האותיות וזכו ועשאן דבור אחר
וכעשן כגד כפלת ויער בו יתק בעולם ואחר כשבת ועין יתן כעשן ושלוכה
ותמות ותמות החליך את לית וכו ובערו רגב כפלת ויער בו חאדים
בעולם ויער כשבת כשנה ועין שואלו כעשן ותמות איות החליך
את לו וכו ובערו רגב כפלת ויער בו חמה בעולם ושוישי כשבת כשנה ואף יתן
כעשן ושכח ותמות עני החליך את פה וכו ובערו פכר גברת ויער בו טעם
כעשן ויער כשבת כשנה ואף שואלו כעשן וזרע ותמות שואלה החליך
את ריש וכו ובערו רכב רגבת ויער בו כוכב בעולם ותמות כשבת כשנה ועין יתן
כעשן ויער ותמות כיער החליך ותמות וכו ובערו רכב רגב ויער בו אכע
כעשן ויער שואלו כעשן ושעתי כשבת כשנה ותמות עבודת החת
אחים את שואלת הערים להער כי הון אהים חיים ואין וזאת עולם כפע עעמו
שנה כפע עעמה נפש כפע עעמה ושואלת הערים כי הוא אחד ואין שני לו
ואין עוד אלאו כה כש ותע כיער יתן שות אכעס כועת שתי כתיים
שליש כועת ששה כתיים אירכע אכעס כועת נשירים ואירכע כתיים חוש
כועת ואזה ועשרים כתיים שוש אכעס כועת וזאות ועשרים כתיים חישן
ואיך יטו ותשוב אזה שואין הפה ימלה ארבע ואין הזון יכול לשחוע הפ
כאותות תוכל לערין ככ עיעים כגן אככא אל לא גכועת ו כגן אלה
אנן ואה אלה האל האל פרי וסיון ארבע עולה חתיך כתיים שאלן כסך השכון
הזות האותיות כגן איב ופעמים כחשכון האותיות כגן כגד פועל ג שון
ל פים דאזה הסוכים ביער כ פעמי אמת הרי שמים ג פעמי שנים הרי שש
ל פעמי ששה הרי כר הפעמי כר הרי קך דבור של שש אומות (שש פעמי
קך נכתבות ונקראות וזכה כועת קך ופעמי תש קך עילין תשך ו פעמי
תשך עילין אה אלפים וזר הרי כעשין הזה ארבע עולה ארבע הדברים ע כייחול
וספור וזה החשבון עולה כך בלא נקוד אך בעקור אין חקד ואין ומספר ואם
נאיש חס איני חשבון שיהיה עושה ומכ אומות ליכז אחר ומגלן כאו

יסוד של שאריות פירשט לעיל בסוף פא אמות לשון עיר התולדות יסוד
זכות וכף חובה פה הנשמה היין התולדות האש והיא התולדות על אש יסוד טוב הוא
והיא חובה ולקח כי היא כרס ולקח הדם חס וזה וייער היע גבולו בטבע קד אלה שהוא
תולדות האים ולקח אדם שתולדות הואש וזוא חס ויכש ריכו להיות עירך צמוד
וזי שתולדות אים שהוא קד ולקח דיע להיות רשע צמוד וזי שתולדות אזור
שהוא חס שהוא כרס התולדות והוא עירוב והוא צמק כנחם שהוא קיעת אש וקיעת
אים דיע להיות כיעט והוא פה זכות וכף חובה ולשון פה לשון רבו בעל אש וזי
שתולדות אש שהוא נשמה ויער טוב אינו נטול עסר כזי שתולדות אים ודיע
להיות רשע צמוד וספס ייער מעשה כשיעצא ופוקדט האהי שאו והכין כספי
זה והיה מכין כמעשה לט אדם כשכראה הוא חזות יעירט שככך היה יודע
תולדות הוא שאפי כה והיה חסר עירך צמוד עירך ושלח לו רמות עירט והודיע
זיה מעשיו ואח פוקדט שהוא עירך ונגב וזוית קורו וספס לאותו עירך את
ודיו חסר צמוד הוא וכף כעירט יש לי עורח גזול ולכף תולדות ויער היע הוא
ומתקד על אה דיוצות פה שכחמה היו מעירט יחד האים והיון שנ
וזח אהים זי זפת על פה האים ואח הפך חס וזואו האים אהה והורח
שוכן תמיד על האים ער הענבים ואח שין וכיא סה האש שהוא שורקת ושזה
למעשה תמיד שמה האש וחזו יחד כאה שפל האש זכורה שאחמה זן האש
ולקח הזכרים ככאיים זן האש ועל אה העשבים והמכות זן האים והן אהה
מתן עשירים ושמה אורות יסוד הקדן וחזן של אה והאין יערס ויער
כין נמש כל היעור ול העמיד יער יסוד פ שהן יסוד עולם
הקדן ועשה זן יערת כתיב ויער כתיב אורות ויערת אה כראית פה
הכונה חזן פה שעשה כהם שמה זמנות ומפעלות אורות היו הן השמה
שאין שום דבר והכנה כל שטחיהן כהם אורות היו אה או או אה ועשירי
אה ואי ואו זיכא זן האה העשויה כזין סח גג העליון וסוף דופן יזין וקע
שאין הוא כזין יעיר ליער יזיע כאורך הוא כזין לו כזה קד ולקח השמה
הוא פעמים והכנה אה הוא עשה כנה קנה ומעמי אי כהן יכנה ומעמי אהה
אין כהן יאה דאיע ולקח עשאן נשמה לפי שהן שמו של הקדן וההן ומפעלות
אלהם כל כן שמה אה זן מעשה זן אזור עשה הפעולה וכן דהכונה
דזן יחברין אה רואע זוך זך דזן כעת כרס א דזן זכרי לעשות וכן
כ זן שמה ומפעלות הן זמנות כן חסא גיע דין חסר ולקח עשה ומפעלות
כנה ד כפולות זכ אורות של יסוד הקדן ומפעלות כנה יסודית שוקן ספס
כל האלפא כהת כחשק יחד וכחשקו אה שכל אורות א פעמי כהת
הוא עשה כרס ככף האין כתיב אה דורות אהה ע והחיה ג
כראית כהת האלפא כהת היעורות ככף אהה ע עשירי אהה כהת
זכר לזן יערס באות הקורות אה כל האורות ומעשות כאותה כן שיכע
כין הקדן אהים שמה קודם שעתה
התב עשירים ונחם אורות אורות הקורות
כדן חזקת כסה קבושת כסה כה הקורות אהה כהה יסוד אהה וספי

כשנחת נכראו גינת הוזה ט' וגם עתה היה יישוב ותיקני כ"ט וזו
הפלה על שאלת התיקני ל האות וכן שנה ואז נכטה חכמן רכתי וחננין
ששטן שנים נכטה לפני גשן התיקני ואעפ שפיז חז אין מקרא יונא
חיד ששטן ואז נכטה התיקני אחר דוד הפלג ז שנים והסדר מתנו ו
ישאר תורה וכך סך גינת של הוזה ט' וגם עתה ועל פי דיש נקראו האלו
כשנות הו טוה שור עתי כהם וכחולתם טלה שור זה אכרהם ויתקדו
זה יעקב שיהיה דן יכ שכטים ועזותן ויוסף ויין עיטו כשכס והיכלכו
ואוהותו ועכריו תאוותים כנגד יעקב שיהיה תאום לעשון שגלה לתיקני
ח סרטן גלות התיקני סרטן היה גזירה הזים כיצין לישאה עמו ועי כשולי
בגדים וחלבים סרטן וטרא כולל מה מעשין כמים עבר אטאת כחשוות
כמים על גבו אטא סרטעם ולא גינתו עשין זה לשאר חיה זכורה ט אורה
קיעה ועיטו כל השכטים להאמרים ולכחותי כחלה והוללת בת יהודה סתות
ישו וזרואך והש עקב עתהדים וג' ל האזנים לידן הכחולהתן האזיה ג
שלת וקל עיטו לשון טן ואז הי יי עקרב כעקרב השקין כעמנו גזי על
שם גזו וילעט לי על שם ששטן ליה כוכבי וינעלו את התיקני דגם טע
לדגם ואכל שם תתנע הואל לעם לתיקני התיקני עינו יכ שכטים לכן נחנע
פיכ אולות שם כילאו שאל עין האוהתי פר לא עתולא סאתם ער וולות
אופי הוזה ט' וגם עתה כ מתנ שנים עשר גבולי אולכסון מפיעלים
לשן התיקני מפסידין כן כוח לוח גבול והחית רוחי גבול והחית רוחית
גבול והחית תחנית גבול והחית רוחית גבול והחית רוחית גבול והחית
תחנית גבול רוחית רוחית גבול רוחית תחנית גבול יפועת רוחית גבול
יפועת תחנית והחיתין והולכין ערי ער והן הן ודועת עולם פי יכ גבול
אולכסון מפיעלין אל אטסה סדדים מפסידין וס' פר יכ ישכין עמודים
ובין סדדים כתהום המעמידים עולם כאשר עינית להעלה ואותן שמורים
הם חמים כרפני אטטה וקדו ירוק הודף התדום ואות יכ שמורים וסדדים
ככראו כיכ אונות פשוטות ולכך שטע גבול והקיעשת לחורח ולמערכ לעמן
ולדרום לא תגן והקיעשת כאשר פי לעל כי הו שמורים הסד לחורח ואח
וב לעמן ולדרום וככן קועב עמן ודרום רוחית פר אעלה וקדו הייך חתת
אטטה וקדו הייך כג' ובן לן גינת עולם מתנ שנים עשר אונות
פשוטות תקדן תיגן עימן שקלן והחיתין ויש כהן חולות וקדשים אנהיגים
לועים שנים עליוס שנים עליונים שנים מענים שנים טוכים שנים עיידין
עשאו כחין וחמה עשיוס כחין חיסה זה לענותה פי לעל עשה רוח
עירין חתן כפה עימן פעמים הקדישו ופעמים הקדישו סקלן לאפורס
אחאי גס שקלן כיכ פשוטות ולא כג אחות וכו כפולות ולפר דמי דעשון
גינת וגלות התיקני עתא וינע התיקן פוס לעל ריש יכ תחורה עתא כפולות
לפי שפעמים כחית וחמות האקרות נגזאת ופעמי נסמת ומחורת פי
לעל כייט פקד אינני יש אפרש התיקן פעמים הקדישו ופעמים ויין

מענין בחושבן הזה דברים כלולים דברים גדולים אלו
 דברים קטנים כדבר אקו זה מה ישועים לא יכונעם
 וישועים היה אונעו כל אשון שמוין אך איט כעוים אלא וישא
 ואילו בוכים בעוים הנכל שנים
 וזה שר המלכים כל ימות עולם כנעש חלם לילות חלם כנעש ימים וסיועך
 כל חי וכל אחד ושאש שעה אהת ויכ וזלות תחתיהם כי שגל האורשע נ
 שיצירתו הוא העליון ולכן ציירת תלי בתוך ו הכוכבים וז תוך יכ וזלות וכן
 שבע אחר על גבי שבעה ושבעה על גבי שנים עשר זה בוכים כהחלם היוס
 כך זה חלם שם אחר לבר חוה ולבנה נהם ושמעם והלך חיל אחד אירייוס
 יוס סוסר ציירת וכוונ אפרשת לקח ססר וישנה התלי והגלים על הלי הלי

על כסא כמלך
 וכו' פרה
 שנים עשרה
 אותיות פשוטות
 אלו הן ה' ה' ה'
 ט' ו' ס' ע' ק'
 יסודות לאייה
 ש' ו' ו' ו' ו'
 שיחה לעיטה
 ושגל וזלובה
 הילוך רוג שחוק
 וחשכה שינה
 יב אותיות
 פשוטות פים
 לכך נקראו פ
 פשוטות וז'
 פכפולות לפי
 כשהן לכדאמן
 לא רפיות ולא
 דגשות וזיהו
 כשיתחברו עם

אותיות אחרות יש בהן דגשות ורפיות ועל כן יש להנה גם תמויות כגון ו' ק'
 כפית ואילו הן תמונת של יב אותיות תמונת באייה עוריון תמונת שויעה
 חרשות תמונת יחה תמונת תמונת שיחה אולמות תמונת לעיטה רעכון
 תמונת וטעל סיהם תמונת הילוך חגיגות תמונת רוג נחמים תמונת
 שחוק כעם תמונת וחשכה עשה תמונת ימן טוחה תמונת שינה עיית
 חוזק ט' ו' ס' ע' ק' כגז גלות גלות אירייוס על פי יכ וזלות שוויכ

חיבר אותות למוקדמות ולפי הקדן כראש הדיבור ירפן כרפי המיון שפעמים
הקדים האחרונה קודם ראשונה ולפי כיצד האריך את ההא וחקקה בראש הדיבור
וקוף בסוף הדיבור וכינה אותה הוזה טי' לנס עינך וירבן אול טיה בעלים חרש עסן
כשנה וכבר חנהיך כנפש המליך את יו כראש וקוף בסוף וכינה וזה חטי לנס
עינך ויער בו שוכ בעולם ואיי כשנה ומה ונהגת כנפש המליך אתו כראש
וק בסוף וכינה וזה טי' לנס עינך ויער בו תאומים בעולם וסיון כשנה וטחור
ומנהיג כנפש המליך אתה כראש וקוף בסוף ויער בו סרטן בעלים ומצוה כשנה
והואס ומנהיג כנפש וכינה חזו הטי' לנס עינך המליך אתה כראש וקוף בסוף
וכינה טחור הטי' לנס עינך ויער בו אוב כשנה ואזיה בעולם וכוליא היוצת ומנהגת
כנפש המליך אתי כראש וק בסוף וכינה יטחור וה לנס עינך ויער בו כחמה
בעולם ואול כשנה וכוליא השואלית כנפש המליך אתה כראש וק בסוף וכינה
ליטח וו לנס עינך ויער בו מאומים בעולם ותשרי בשנה ווט כנפש המליך את
טן כראש וקוף בסוף וכינה לט יטחור והס עינך ויער בו עקרב בעולם ומרחשוון
כשנה וכטן כנפש המליך אתה כראש וק בסוף וכינה סלי טחור העינך ויער
בו קשת בעולם וכסיון כשנה ויד ימין כנפש המליך אתה כראש וק בסוף וכינה
עס לט יטחור והינך ויער בו גי בעולם וטבת כשנה ויד שואל כנפש המליך י
כראש וקוף בסוף וכינה יעשן ליטח וזן הך ויער בו דלי בעולם וטבת כשנה
ויגל ימין כנפש המליך אתה כראש וה בסוף וכינה קין עס לט חזוה ויער
בו דגים בעולם ומרר כשנה וקל שואל כנפש ופך האלך ומנהיג לנס כל
אחד כפי עמדתו המוח הוא העליון כמו לה והס ונשות אהים חיים שוק כן שני
קדומים ולכן אדם וית כשעקב הקדום והנשמה יבישה וחמה והמוח כפתולה כמך
הע ומושבת לחלונית אליה העולה וזן הכיאה אל היאש על המוח לחות הכאה לו
ומעש והיא נקשרת בחוס המוח והדם ושניהם ועמידים שאלכת השמה שהיא
כע שני ע אהים נשות אדם וגי ואילולי קית הקרה העולה וזן הכיאה היאש שות
מיד המוח וולוי חמות המוח לחלונית הקרה שהיא נמים ומכנה העשמה שהיא
כמים כאש וכך אדם נערר דעתו כשאיע אונל ואין קרות הקרה ועודדת המוח
והעשמה דוקת אורה על האב ועל הליות שנ חופש כל חררי כטן והענה ככליות
והחמה והכינה בלב קריאה חובקת האב כאדם חובק אהובתו וקרתה וקדירת
את האב וחומתו ולכת המלהבת אונת כלבת הארומה ומה נומיות הכיאה
אזהבת לב ולמוח האב והלשון והחיק והגיון וכן ושפה חלייני רעיונ האב הכבר
ומין ומאכלי האב ושולח אליו אוחתו והמורה הארומה הוא אש הגוף ותערו
וכירתו ומכשולת המאכל והואס הוא יורת המאכל נמנה על האש שהיא על
המורה הארומה ולכן כשאין כלל המאכל כמכו נעצות כוחכת נמנה על האש בלי
מאכל שנעצות הכל ומתוך כך אדם המתענה ומעלה וכשיש מאכל כמך
הואס יתר ודאי או משקה נעשה ככוב חיים העשפכן על האש ומכין אותו
ולכן אדם חולה ומרוב מאכל או מרוב משקה והקורקן טוחן ומכשול שיבת
והקיינה היא שפחת האבן ומכירת בין מאכל לחלואה ושולחת חלואה לועיים